

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 200

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 52
31 iulie 2009

Cuprins

I Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie

REGULAMENTE

- ★ Regulamentul (CE) nr. 661/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind cerințele de omologare de tip pentru siguranța generală a autovehiculelor, a remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate care le sunt destinate ⁽¹⁾ 1
- ★ Regulamentul (CE) nr. 662/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 de stabilire a unei proceduri pentru negocierea și încheierea acordurilor între statele membre și țări terțe privind anumite aspecte referitoare la legea aplicabilă obligațiilor contractuale și necontractuale 25
- ★ Regulamentul (CE) nr. 663/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 de stabilire a unui program de ajutor pentru redresare economică prin acordarea de asistență financiară comunitară pentru proiecte în domeniul energiei 31
- ★ Regulamentul (CE) nr. 664/2009 al Consiliului din 7 iulie 2009 de stabilire a unei proceduri pentru negocierea și încheierea acordurilor între statele membre și țări terțe privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor și deciziilor în materie matrimonială, în materia răspunderii părintești și în materia obligațiilor de întreținere, precum și legea aplicabilă în materie de obligații de întreținere 46

Rectificări

- ★ Rectificare la Regulamentul (CE) nr. 595/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2009 privind omologarea de tip a autovehiculelor și a motoarelor cu privire la emisiile provenite de la vehicule grele (Euro VI) și accesul la informații privind repararea și întreținerea vehiculelor și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 715/2007 și a Directivei 2007/46/CE și de abrogare a Directivelor 80/1269/CEE, 2005/55/CE și 2005/78/CE (JO L 188, 18.7.2009) 52

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

I

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie)

REGULAMENTE

**REGULAMENTUL (CE) NR. 661/2009 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 13 iulie 2009**

privind cerințele de omologare de tip pentru siguranța generală a autovehiculelor, a remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate care le sunt destinate

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 95,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽²⁾,

întrucât:

(1) Piața internă cuprinde o zonă fără frontiere interne, în cadrul căreia se asigură libera circulație a mărfurilor, a persoanelor, a serviciilor și a capitalului. În acest scop, este în vigoare un sistem cuprinzător de omologare CE de tip a autovehiculelor, instituit prin Directiva 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de stabilire a unui cadru pentru omologarea autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate vehiculelor respective (directiva-cadru) ⁽³⁾.

(2) Prezentul regulament este un regulament individual în sensul procedurii de omologare comunitară de tip prevăzută în Directiva 2007/46/CE. Prin urmare, anexele IV, VI, XI și XV la respectiva directivă ar trebui să fie modificate în mod corespunzător.

⁽¹⁾ Avizul din 14 ianuarie 2009 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ Avizul Parlamentului European din 10 martie 2009 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 22 iunie 2009.

⁽³⁾ JO L 263, 9.10.2007, p. 1.

(3) Prezentul regulament nu aduce atingere procedurii de omologare de tip într-o singură etapă și procedurii de omologare de tip mixtă a vehiculelor, prevăzute la articolul 6 din Directiva 2007/46/CE.

(4) Cerințele tehnice pentru omologarea de tip a autovehiculelor cu privire la numeroase elemente de siguranță și de mediu au fost armonizate la nivel comunitar pentru a se evita cerințe care diferă de la un stat membru la altul și pentru a se asigura un nivel ridicat de siguranță rutieră și de protecție a mediului pe întreg teritoriul Comunității.

(5) Prin urmare, prezentul regulament vizează, de asemenea, îmbunătățirea competitivității industriei comunitare a autovehiculelor, permițând în același timp statelor membre să efectueze o supraveghere eficace a pieței pentru a verifica gradul de conformitate cu cerințele detaliate de omologare de tip prevăzute de prezentul regulament în ceea ce privește introducerea pe piață a produselor în cauză.

(6) Este oportun să se stabilească cerințe atât cu privire la siguranța generală a autovehiculelor, cât și cu privire la performanțele de mediu ale pneurilor, dată fiind disponibilitatea sistemelor de monitorizare a presiunii în pneuri, care îmbunătățesc simultan siguranța și performanțele de mediu ale pneurilor.

(7) La solicitarea Parlamentului European, o nouă abordare de reglementare a fost aplicată în legislația comunitară privind vehiculele. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să stabilească numai dispozițiile fundamentale cu privire la siguranța vehiculelor și cu privire la emisiile de CO₂ și la emisiile de zgomot ale pneurilor, în timp ce specificațiile tehnice ar trebui să fie stabilite prin măsuri de punere în aplicare adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽⁴⁾.

⁽⁴⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

- (8) Comisia ar trebui, în special, să fie împuternicită să stabilească procedurile specifice, testele și cerințele pentru omologarea de tip a autovehiculelor, componentelor și unităților tehnice separate; să definească mai precis caracteristicile pe care trebuie să le îndeplinească un pneu pentru a fi definit drept „pneu pentru utilizare specială”, „pneu profesional de teren”, „pneu ranforsat”, „pneu de suprasarcină”, „pneu pentru zăpadă”, „pneu de rezervă de tip T pentru utilizare temporară”, „pneu de tracțiune”; să stabilească cerințe specifice de siguranță pentru vehicule concepute pentru transportul rutier al mărfurilor periculoase în interiorul statelor membre sau între acestea; să scutească anumite vehicule sau clase de vehicule din categoriile M₂, M₃, N₂ și N₃ de obligația de a instala sisteme avansate de frânare de urgență și/sau sisteme de avertizare la trecerea involuntară peste liniile de separare a benzilor de circulație; să modifice valorile limită ale rezistenței la rulare și ale zgomotului de rulare pentru pneuri ca rezultat al schimbărilor în procedurile de testare, fără să reducă nivelul de protecție a mediului; să stabilească norme cu privire la procedura de identificare a nivelurilor de zgomot ale pneurilor; să reducă perioada de soldare pentru pneurile care nu respectă cerințele stabilite în prezentul regulament și în măsurile de punere în aplicare a acestuia; și să modifice anexa IV pentru a integra Regulamentele Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite (CEE-ONU) care au un caracter obligatoriu în conformitate cu Decizia 97/836/CE a Consiliului din 27 noiembrie 1997 în vederea aderării Comunității Europene la Acordul Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite privind adoptarea specificațiilor tehnice uniforme pentru vehicule cu roți, echipamente și componente care pot fi montate și/sau folosite la vehicule cu roți și condițiile pentru recunoașterea reciprocă a omologărilor acordate pe baza acestor specificații⁽¹⁾. Deoarece măsurile respective au un domeniu general de aplicare și sunt destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, printre altele prin completarea acestuia cu noi elemente neesențiale, acestea trebuie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.
- (9) Pe lângă inițiativa în curs a Comisiei, care vizează stabilirea unui sistem de clasificare a drumurilor, Comisia ar trebui, în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, să prezinte o propunere privind clasificarea drumurilor din UE în funcție de zgomotul generat, care să vină în completarea cartografierii acustice în transportului cu autovehicule în vederea stabilirii de priorități și cerințe adecvate referitoare la partea carosabilă, precum și de limite maxime pentru zgomotul generat.
- (10) Progresele tehnice în domeniul sistemelor avansate de siguranță a vehiculelor oferă noi posibilități pentru reducerea numărului de victime. Pentru a minimiza numărul de victime, este nevoie să se introducă unele dintre tehnologiile noi relevante.
- (11) Utilizarea obligatorie și constantă a tehnologiilor de fabricare a pneurilor de ultimă generație și a pneurilor cu rezistență scăzută la rulare va fi esențială pentru reducerea procentului de emisii de gaze cu efect de seră
- generate de traficul rutier în sectorul transporturilor, promovând în același timp inovarea, ocuparea forței de muncă și competitivitatea industriei comunitare a autovehiculelor.
- (12) Pentru a simplifica legislația de omologare în conformitate cu recomandările cuprinse în raportul final al Grupului la nivel înalt CARS 21: un sistem competitiv de reglementare privind autovehiculele pentru secolul XXI, este oportun să se abroge mai multe directive fără să se reducă nivelul de protecție pentru utilizatorii drumurilor. Cerințele stabilite în aceste directive ar trebui să fie preluate de prezentul regulament și ar trebui să fie înlocuite, dacă este cazul, cu referiri la reglementările corespunzătoare ale CEE-ONU, astfel cum au fost acestea încorporate în dreptul comunitar în conformitate cu Decizia 97/836/CE. Pentru a reduce sarcina administrativă aferentă procesului de omologare de tip, este necesar să se permită constructorilor de vehicule să obțină omologarea de tip în sensul prezentului regulament, dacă este cazul, prin intermediul obținerii unei omologări în conformitate cu Regulamentul relevant CEE-ONU, astfel cum sunt enumerate în anexa IV la prezentul regulament.
- (13) Este oportun ca vehiculele să fie proiectate, construite și asamblate în așa fel încât să se minimizeze riscul de rănire a ocupanților acestora și a altor participanți la trafic. În acest scop, este nevoie ca constructorii să se asigure că vehiculele respectă cerințele relevante stabilite în prezentul regulament și în măsurile de punere în aplicare a acestuia. Aceste dispoziții ar trebui să includă, dar să nu fie limitate la cerințe cu privire la integritatea structurală a vehiculelor, sisteme care să ajute la controlul vehiculelor de către conducătorii auto, sisteme care să asigure conducătorilor auto vizibilitate și informații cu privire la starea vehiculelor și zona înconjurătoare, sistemele de iluminare a vehiculelor, sistemele de protecție a ocupanților vehiculelor, exteriorul vehiculelor și accesoriile acestora, masele și dimensiunile vehiculelor, pneurile vehiculelor și sistemele avansate ale vehiculelor și diverse alte aspecte. În plus, este necesar ca vehiculele să respecte prevederi specifice referitoare la anumite vehicule pentru transportul bunurilor și la remorcile acestora sau prevederi specifice legate de autobuze, după caz.
- (14) Calendarul introducerii de noi cerințe specifice pentru omologarea de tip a vehiculelor ar trebui să țină cont de fezabilitatea tehnică a acestor cerințe. În general, cerințele ar trebui să se aplice inițial doar la noile tipuri de vehicule. Pentru tipurile existente de vehicule ar trebui să se permită o perioadă de timp suplimentară pentru respectarea cerințelor. Mai mult, instalarea obligatorie a sistemelor de monitorizare a presiunii în pneuri ar trebui, inițial, să fie aplicată doar pentru autovehiculele de pasageri. Instalarea obligatorie a altor dispozitive avansate de siguranță ar trebui inițial să fie aplicată doar pentru vehiculele grele de marfă.
- (15) Comisia ar trebui să evalueze în continuare fezabilitatea tehnică și economică și maturitatea pieței pentru introducerea altor dotări de siguranță și să prezinte un raport, inclusiv, dacă este cazul, propuneri privind modificarea prezentului regulament, până la 1 decembrie 2012 și ulterior o dată la trei ani.

⁽¹⁾ JO L 346, 17.12.1997, p. 78.

- (16) Comisia ar trebui să evalueze fezabilitatea extinderii instalării obligatorii a sistemelor de monitorizare a presiunii în pneuri, a sistemelor de avertizare la trecerea involuntară peste liniile de separare a benzilor de circulație și a sistemelor avansate de frânare de urgență la alte categorii de vehicule și să propună, dacă este cazul, o modificare a prezentului regulament.
- (17) Comisia ar trebui să evalueze fezabilitatea înaprii cerințelor privind aderența pe teren umed a pneurilor și să propună, dacă este cazul, o modificare a prezentului regulament. Statele membre ar trebui să asigure o supra-veghere eficace a pieței.
- (18) Realizarea întregului potențial de creștere a siguranței și de reducere a emisiilor de CO₂ și a zgomotului produs de trafic este posibilă numai în condițiile unui sistem de etichetare care are drept scop informarea consumatorului cu privire la performanțele pneurilor.
- (19) Este oportun să se pună în aplicare măsurile anunțate în Comunicarea Comisiei din 7 februarie 2007 intitulată „Rezultatele revizuirii Strategiei Comunității de reducere a emisiilor de CO₂ provenite de la autoturisme și vehicule utilitare ușoare”, menite să reducă emisiile de CO₂ provenite de la pneuri. Această reducere ar trebui să fie obținută printr-o combinație între pneuri cu rezistență scăzută la rulare și folosirea sistemelor de monitorizare a presiunii în pneuri. În același timp, este, de asemenea, oportun să se stabilească cerințe menite să reducă zgomotul rutier provenit de la pneuri, precum și cerințelor de aderență pe teren umed, prin care să se garanteze că nivelurile de siguranță a pneurilor se mențin. Calendarul de punere în aplicare a acestor măsuri ar trebui să reflecte gradul de dificultate al îndeplinirii tuturor acestor cerințe. În mod special, din cauza dificultății îndeplinirii cerințelor cu privire la zgomotul de rulare și ținând cont de timpul necesar pentru ca industria să înlocuiască liniile existente de fabricație a pneurilor, este oportun să se prevadă o perioadă mai lungă de punere în aplicare a cerințelor cu privire la zgomotul de rulare în legătură cu pneurile noi din modelele deja existente.
- (20) Este probabil ca unele categorii de pneuri, inclusiv pneurile profesionale de teren care fac obiectul unor restricții de viteză și pneurile concepute numai pentru vehicule înregistrate înainte de 1990, să fie produse în cantități foarte mici. De aceea, este oportun să se excludă astfel de categorii de pneuri de la unele cerințe stabilite în prezentul regulament și în măsurile de punere în aplicare a acestuia, atunci când astfel de cerințe sunt incompatibile cu folosirea pneurilor, sau atunci când sarcina suplimentară cauzată de aceste cerințe este disproporționată.
- (21) În ceea ce privește pneurile reșapate, Comisia ar trebui să facă o evaluare adecvată a acestui sector industrial, în care să implice toate părțile interesate și să evalueze dacă este necesară adaptarea sistemului de reglementare în vigoare.
- (22) Este indicat să se stabilească cote în raport cu unele dintre valorile limită ale rezistenței la rulare sau ale zgomotului de rulare pentru anumite categorii specifice de pneuri, pentru a ține seama de caracteristicile de proiectare sau de performanța acestora. Este indicat, în special, să se stabilească astfel de cote pentru pneurile proiectate a avea o performanță îmbunătățită de tracțiune sau de frânare în condiții dificile de iarnă.
- (23) Pneurile pentru utilizare specială se folosesc în cazul vehiculelor cu acces pe șantierele de construcție, ale exploatațiilor forestiere și miniere și sunt, prin urmare, proiectate în primul rând pentru a asigura o performanță mai bună în afara carosabilului decât pneurile destinate exclusiv utilizării pe carosabil. Pentru a atinge această performanță, ele sunt produse din materiale care le permit să reziste mai bine la avarii decât pneurile normale și au un profil în blocuri. Deoarece aceste două caracteristici esențiale de proiectare determină pneurile pentru utilizare specială să genereze un zgomot mai puternic decât pneurile normale, ar trebui să se permită ca pneurile respective să genereze un zgomot mai puternic decât cel generat de pneurile normale.
- (24) Sistemele electronice de control al stabilității, sistemele avansate de frânare de urgență și sistemele de avertizare la trecerea involuntară peste liniile de separare a benzilor de circulație au un potențial ridicat de a produce reduceri considerabile ale numărului de victime. De aceea, Comisia ar trebui să stabilească, în conformitate cu regulamentele CEE-ONU, cerințe pentru astfel de sisteme pentru acele categorii de vehicule pentru care aplicarea lor este utilă și în cazul cărora s-a demonstrat că vor duce la creșterea nivelului general de siguranță. Ar trebui să se acorde un timp de pregătire suficient până la punerea în aplicare a acestor cerințe, pentru a permite adoptarea măsurilor de punere în aplicare și, ulterior, dezvoltarea și aplicarea în cadrul vehiculelor a acestor tehnologii complexe.
- (25) Începând din 2011 pentru noile omologări de tip și din 2014 pentru vehiculele noi, termenul de punere în aplicare pentru montarea obligatorie a sistemelor de control electronic al stabilității pe vehiculele grele ar trebui să corespundă datelor stabilite în prezentul regulament.
- (26) Până la introducerea unor sisteme electronice de control al stabilității, Comisia ar trebui să ia măsuri și să deruleze campanii de informare privind eficacitatea acestora și să promoveze vânzarea lor. În plus, Comisia ar trebui să monitorizeze evoluția prețurilor pentru a se asigura că prețurile automobilelor noi nu sunt majorate în mod disproporționat ca urmare a echipării acestora cu dotări conforme cu noile standarde de siguranță.
- (27) Măsurile viitoare, propuse în temeiul prezentului regulament, sau procedurile necesare pentru punerea în aplicare a acestuia, ar trebui să fie conforme cu principiile enunțate în comunicarea Comisiei din 17 februarie 2007 intitulată „Un cadru competitiv de reglementare privind autovehiculele pentru secolul XXI”. În special, în scopul unei mai bune reglementări și al simplificării, precum și pentru a evita nevoia de actualizare permanentă a legislației comunitare în vigoare privind specificațiile tehnice, prezentul regulament ar trebui să facă trimiteri la standardele și reglementările internaționale în vigoare, fără a le reproduce în cadrul juridic comunitar.

- (28) Este important ca elementele de înlocuire pentru sistemele cuprinse în prezentul regulament să facă obiectul unor cerințe de siguranță și proceduri de aprobare echivalente. De aceea este oportun să se asigure aprobarea componentelor de înlocuire și a unităților tehnice separate.
- (29) Statele membre ar trebui să stabilească norme privind sancțiunile pentru încălcările dispozițiilor prezentului regulament și să asigure punerea lor în aplicare. Sancțiunile respective trebuie să fie eficiente, proporționale și să aibă efect de descurajare.
- (30) Prezentul regulament se coroborează cu Regulamentul (CE) nr. 715/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2007 privind omologarea de tip a autovehiculelor în ceea ce privește emisiile provenind de la vehiculele ușoare pentru pasageri și de la vehiculele ușoare comerciale (Euro 5 și Euro 6) și privind accesul la informațiile referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor⁽¹⁾, și cu Regulamentul (CE) nr. 443/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2009 de stabilire a standardelor de performanță privind emisiile pentru autoturismele noi, ca parte a abordării integrate a Comunității de a reduce emisiile de CO₂ generate de vehiculele ușoare⁽²⁾. În special, măsurile din prezentul regulament referitoare la reducerile emisiilor de CO₂ ar trebui coordonate în cea mai mare măsură posibilă cu măsurile suplimentare de realizare a reducerii emisiilor de CO₂ cu încă 10g față de obiectivul de bază de reducere a emisiilor de CO₂ la 130 g.
- (31) Comisia ar trebui să propună în timp util, pentru a asigura o abordare mai integrată, noi modificări la prezentul regulament sau să prezinte alte propuneri, ca urmare a unui studiu de impact cuprinzător care să abordeze toate măsurile suplimentare posibile care vizează realizarea obiectivelor de reducere a emisiilor de CO₂ dorite și care să acopere atât alte tehnologii disponibile pe piață, inclusiv tehnologiile de mentinere a presiunii din pneuri, îmbunătățirea părții carosabile și orice alte tehnologii noi importante, cât și cerințele legate de eficiența echipamentelor de aer condiționat care au deja, sau ar putea avea, un efect clar asupra rezistenței de rulare a pneurilor sau a economiei de carburant a vehiculului și a emisiilor de CO₂.
- (32) Ar trebui implementată o abordare coerentă și cuprinzătoare pentru a soluționa problema zgomotului rutier. În ceea ce privește contribuția semnificativă a părților carosabile la zgomotul rutier, ISO 10844 este în curs de revizuire și ar trebui să se țină seama de aceasta în contextul obiectivului de optimizare continuă a părților carosabile din UE. Statele membre ar trebui să sporească investițiile în conformitate cu standardele ISO existente pentru a îmbunătăți părțile carosabile. În plus, ar trebui elaborată o politică globală referitoare la emisiile sonore, care să cuprindă toate sistemele de transport, incluzând, pe lângă zgomotul generat de transportul rutier, zgomotul generat de aviație și zgomotul feroviar.
- (33) Următoarele directive ar trebui, prin urmare, să fie abrogate, începând cu data aplicării cerințelor relevante stabilite în prezentul regulament la noile vehicule și la noile componente și unitățile tehnice separate:
- Directiva 70/221/CEE a Consiliului din 20 martie 1970 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la rezervoarele de carburant lichid și la dispozitivele de protecție spate ale autovehiculelor și ale remorcilor acestora⁽³⁾;
  - Directiva 70/222/CEE a Consiliului din 20 martie 1970 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la spațiul pentru amplasarea și montarea plăcilor de înmatriculare spate ale autovehiculelor și ale remorcilor acestora⁽⁴⁾;
  - Directiva 70/311/CEE a Consiliului din 8 iunie 1970 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la sistemul de direcție al autovehiculelor și al remorcilor acestora⁽⁵⁾;
  - Directiva 70/387/CEE a Consiliului din 27 iulie 1970 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la ușile autovehiculelor și ale remorcilor acestora⁽⁶⁾;
  - Directiva 70/388/CEE a Consiliului din 27 iulie 1970 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la avertizoarele sonore ale autovehiculelor⁽⁷⁾;
  - Directiva 71/320/CEE a Consiliului din 26 iulie 1971 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la dispozitivele de frânare ale unor categorii de autovehicule și ale remorcilor acestora⁽⁸⁾;
  - Directiva 72/245/CEE a Consiliului din 20 iunie 1972 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la suprimarea paraziților radioelectrice produși de motoarele cu aprindere prin scânteie care echipează autovehiculele⁽⁹⁾;
  - Directiva 74/60/CEE a Consiliului din 17 decembrie 1973 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la amenajarea interioară a autovehiculelor (părțile interioare ale habitaculului, altele decât oglinda sau oglinzile retrovizoare interioare, dispunerea comenzilor, plafonul sau plafonul care se deschide, spătarul și partea din spate a scaunelor)⁽¹⁰⁾;

⁽¹⁾ JO L 171, 29.6.2007, p. 1.

⁽²⁾ JO L 140, 5.6.2009, p. 1.

⁽³⁾ JO L 76, 6.4.1970, p. 23.

⁽⁴⁾ JO L 76, 6.4.1970, p. 25.

⁽⁵⁾ JO L 133, 18.6.1970, p. 10.

⁽⁶⁾ JO L 176, 10.8.1970, p. 5.

⁽⁷⁾ JO L 176, 10.8.1970, p. 12.

⁽⁸⁾ JO L 202, 6.9.1971, p. 37.

⁽⁹⁾ JO L 152, 6.7.1972, p. 15.

⁽¹⁰⁾ JO L 38, 11.2.1974, p. 2.

- Directiva 74/61/CEE a Consiliului din 17 decembrie 1973 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la dispozitivele de protecție împotriva utilizării neautorizate a autovehiculelor ⁽¹⁾;
- Directiva 74/297/CEE a Consiliului din 4 iunie 1974 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la amenajarea interioară a autovehiculelor (comportarea sistemului de direcție în caz de impact) ⁽²⁾;
- Directiva 74/408/CEE a Consiliului din 22 iulie 1974 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la amenajarea interiorului autovehiculelor (rezistența scaunelor și a ancorajelor acestora) ⁽³⁾;
- Directiva 74/483/CEE a Consiliului din 17 septembrie 1974 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la proeminențele exterioare ale autovehiculelor ⁽⁴⁾;
- Directiva 75/443/CEE a Consiliului din 26 iunie 1975 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la marșarierul și vitezometrul autovehiculelor ⁽⁵⁾;
- Directiva 76/114/CEE a Consiliului din 18 decembrie 1975 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la plăcuțele și inscripționările regulamentare ale autovehiculelor și ale remorcilor, precum și la amplasamentul și modul de aplicare a acestora ⁽⁶⁾;
- Directiva 76/115/CEE a Consiliului din 18 decembrie 1975 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la ancorajele centurilor de siguranță ale autovehiculelor ⁽⁷⁾;
- Directiva 76/756/CEE a Consiliului din 27 iulie 1976 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la instalarea dispozitivelor de iluminat și de semnalizare luminoasă ale autovehiculelor și ale remorcilor acestora ⁽⁸⁾;
- Directiva 76/757/CEE a Consiliului din 27 iulie 1976 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la catadioptrii autovehiculelor și ai remorcilor acestora ⁽⁹⁾;
- Directiva 76/758/CEE a Consiliului din 27 iulie 1976 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la lămpile de gabarit, lămpile de poziție față, lămpile de poziție spate și lămpile de stop ale autovehiculelor și ale remorcilor acestora ⁽¹⁰⁾;
- Directiva 76/759/CEE a Consiliului din 27 iulie 1976 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la lămpile indicatoare de direcție ale autovehiculelor și ale remorcilor acestora ⁽¹¹⁾;
- Directiva 76/760/CEE a Consiliului din 27 iulie 1976 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la dispozitivele de iluminare a plăcuței de înmatriculare spate a autovehiculelor și a remorcilor acestora ⁽¹²⁾;
- Directiva 76/761/CEE a Consiliului din 27 iulie 1976 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la proiectoarele pentru autovehicule care asigură funcția fazei de drum și a fazei de întâlnire, precum și la lămpile cu incandescență pentru aceste proiectoare ⁽¹³⁾;
- Directiva 76/762/CEE a Consiliului din 27 iulie 1976 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la lămpile de ceață față pentru autovehicule și la becurile pentru aceste lămpi ⁽¹⁴⁾;
- Directiva 77/389/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la dispozitivele de remorcire a autovehiculelor ⁽¹⁵⁾;
- Directiva 77/538/CEE a Consiliului din 28 iunie 1977 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la lămpile de ceață spate ale autovehiculelor și ale remorcilor acestora ⁽¹⁶⁾;
- Directiva 77/539/CEE a Consiliului din 28 iunie 1977 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la lămpile de mers înapoi ale autovehiculelor și ale remorcilor acestora ⁽¹⁷⁾;
- Directiva 77/540/CEE a Consiliului din 28 iunie 1977 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la lămpile de staționare ale autovehiculelor ⁽¹⁸⁾;

⁽¹⁾ JO L 38, 11.2.1974, p. 22.

⁽²⁾ JO L 165, 20.6.1974, p. 16.

⁽³⁾ JO L 221, 12.8.1974, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 266, 2.10.1974, p. 4.

⁽⁵⁾ JO L 196, 26.7.1975, p. 1.

⁽⁶⁾ JO L 24, 30.1.1976, p. 1.

⁽⁷⁾ JO L 24, 30.1.1976, p. 6.

⁽⁸⁾ JO L 262, 27.9.1976, p. 1.

⁽⁹⁾ JO L 262, 27.9.1976, p. 32.

⁽¹⁰⁾ JO L 262, 27.9.1976, p. 54.

⁽¹¹⁾ JO L 262, 27.9.1976, p. 71.

⁽¹²⁾ JO L 262, 27.9.1976, p. 85.

⁽¹³⁾ JO L 262, 27.9.1976, p. 96.

⁽¹⁴⁾ JO L 262, 27.9.1976, p. 122.

⁽¹⁵⁾ JO L 145, 13.6.1977, p. 41.

⁽¹⁶⁾ JO L 220, 29.8.1977, p. 60.

⁽¹⁷⁾ JO L 220, 29.8.1977, p. 72.

⁽¹⁸⁾ JO L 220, 29.8.1977, p. 83.

- Directiva 77/541/CEE a Consiliului din 28 iunie 1977 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la centurile de siguranță și la sistemele de reținere ale autovehiculelor ⁽¹⁾;
- Directiva 77/649/CEE a Consiliului din 27 septembrie 1977 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la câmpul de vizibilitate a conducătorului auto din interiorul unui autovehicul ⁽²⁾;
- Directiva 78/316/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1977 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la amenajarea interioară a autovehiculelor (identificarea comenzilor, a martorilor și a indicatoarelor) ⁽³⁾;
- Directiva 78/317/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1977 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la dispozitivele de dejivrare și de dezaburire a suprafețelor de geam ale autovehiculelor ⁽⁴⁾;
- Directiva 78/318/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1977 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la dispozitivele de ștergere și de spălare a parbrizului autovehiculelor ⁽⁵⁾;
- Directiva 78/549/CEE a Consiliului din 12 iunie 1978 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la apărătorile de roți pentru autovehicule ⁽⁶⁾;
- Directiva 78/932/CEE a Consiliului din 16 octombrie 1978 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la tetierele scaunelor autovehiculelor ⁽⁷⁾;
- Directiva 89/297/CEE a Consiliului din 13 aprilie 1989 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la protecția laterală (apărători laterale) a anumitor autovehicule și a remorcilor acestora ⁽⁸⁾;
- Directiva 91/226/CEE a Consiliului din 27 martie 1991 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la sistemele antiîmproșcare ale unor categorii de autovehicule și ale remorcilor acestora ⁽⁹⁾;
- Directiva 92/21/CEE a Consiliului din 31 martie 1992 privind masele și dimensiunile autovehiculelor din categoria M₁ ⁽¹⁰⁾;
- Directiva 92/22/CEE a Consiliului din 31 martie 1992 privind geamurile securizate și materialele pentru geamurile autovehiculelor și ale remorcilor acestora ⁽¹¹⁾;
- Directiva 92/23/CEE a Consiliului din 31 martie 1992 privind pneurile autovehiculelor și ale remorcilor acestora, precum și montarea lor ⁽¹²⁾;
- Directiva 92/24/CEE a Consiliului din 31 martie 1992 privind dispozitivele limitatoare de viteză sau sistemele similare de limitare a vitezei montate pe diferite categorii de autovehicule ⁽¹³⁾;
- Directiva 92/114/CEE a Consiliului din 17 decembrie 1992 privind proeminențele exterioare existente în partea din față a peretelui posterior al cabinei de pe autovehiculele din categoria N ⁽¹⁴⁾;
- Directiva 94/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 1994 privind dispozitivele de cuplare mecanică ale autovehiculelor și ale remorcilor acestora, precum și fixarea lor pe aceste vehicule ⁽¹⁵⁾;
- Directiva 95/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind reacția la foc a materialelor utilizate în amenajarea interioară a unor categorii de autovehicule ⁽¹⁶⁾;
- Directiva 96/27/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 1996 privind protecția ocupanților autovehiculelor în caz de coliziune laterală și de modificare a Directivei 70/156/CEE ⁽¹⁷⁾;
- Directiva 96/79/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind protecția pasagerilor din autovehicule în caz de coliziune frontală și de modificare a Directivei 70/156/CEE ⁽¹⁸⁾;
- Directiva 97/27/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iulie 1997 privind masele și dimensiunile anumitor categorii de autovehicule și ale remorcilor acestora și de modificare a Directivei 70/156/CEE ⁽¹⁹⁾;

⁽¹⁾ JO L 220, 29.8.1977, p. 95.

⁽²⁾ JO L 267, 19.10.1977, p. 1.

⁽³⁾ JO L 81, 28.3.1978, p. 3.

⁽⁴⁾ JO L 81, 28.3.1978, p. 27.

⁽⁵⁾ JO L 81, 28.3.1978, p. 49.

⁽⁶⁾ JO L 168, 26.6.1978, p. 45.

⁽⁷⁾ JO L 325, 20.11.1978, p. 1.

⁽⁸⁾ JO L 124, 5.5.1989, p. 1.

⁽⁹⁾ JO L 103, 23.4.1991, p. 5.

⁽¹⁰⁾ JO L 129, 14.5.1992, p. 1.

⁽¹¹⁾ JO L 129, 14.5.1992, p. 11.

⁽¹²⁾ JO L 129, 14.5.1992, p. 95.

⁽¹³⁾ JO L 129, 14.5.1992, p. 154.

⁽¹⁴⁾ JO L 409, 31.12.1992, p. 17.

⁽¹⁵⁾ JO L 195, 29.7.1994, p. 1.

⁽¹⁶⁾ JO L 281, 23.11.1995, p. 1.

⁽¹⁷⁾ JO L 169, 8.7.1996, p. 1.

⁽¹⁸⁾ JO L 18, 21.1.1997, p. 7.

⁽¹⁹⁾ JO L 233, 25.8.1997, p. 1.

- Directiva 98/91/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 1998 privind autovehiculele și remorcile acestora destinate transportului rutier de mărfuri periculoase și de modificare a Directivei 70/156/CEE privind omologarea de tip a autovehiculelor și a remorcilor acestora ⁽¹⁾;
- Directiva 2000/40/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2000 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la dispozitivele de protecție antiîncăstrare față ale autovehiculelor și de modificare a Directivei 70/156/CEE a Consiliului ⁽²⁾;
- Directiva 2001/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 septembrie 2001 privind sistemul de încălzire a autovehiculelor și a remorcilor acestora, de modificare a Directivei 70/156/CEE a Consiliului și de abrogare a Directivei 78/548/CEE a Consiliului ⁽³⁾;
- Directiva 2001/85/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2001 privind dispozițiile speciale aplicabile vehiculelor destinate transportului de pasageri care au mai mult de opt locuri pe scaune în plus față de locul conducătorului auto și de modificare a directivelor 70/156/CEE și 97/27/CE ⁽⁴⁾;
- Directiva 2003/97/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 noiembrie 2003 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la omologarea de tip a dispozitivelor de vizibilitate indirectă și a vehiculelor echipate cu dispozitivele respective, de modificare a Directivei 70/156/CEE și de abrogare a Directivei 71/127/CEE ⁽⁵⁾.

(34) Deoarece obiectivul prezentului regulament, și anume realizarea pieței interne prin introducerea cerințelor tehnice comune în ceea ce privește performanțele de siguranță și de mediu ale autovehiculelor și ale pneurilor nu poate fi realizat în mod corespunzător de statele membre și, prin urmare, având în vedere amploarea sa, poate fi realizat mai bine la nivelul Comunității, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în respectivul articol, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar în vederea atingerii acestui obiectiv,

⁽¹⁾ JO L 11, 16.1.1999, p. 25.

⁽²⁾ JO L 203, 10.8.2000, p. 9.

⁽³⁾ JO L 292, 9.11.2001, p. 21.

⁽⁴⁾ JO L 42, 13.2.2002, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 25, 29.1.2004, p. 1.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

OBIECTUL, DOMENIUL DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiectul

Prezentul regulament stabilește cerințe:

1. pentru omologarea de tip a autovehiculelor, a remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate care le sunt destinate, în ceea ce privește siguranța acestora;
2. pentru omologarea de tip a autovehiculelor, în raport cu sistemele de monitorizare a presiunii în pneuri, cu privire la siguranța lor, eficiența consumului și emisiile de CO₂ și, în raport cu indicatorii de schimbare a vitezei, cu privire la eficiența consumului acestora și emisiile de CO₂; și
3. pentru omologarea de tip a pneurilor nou fabricate, în ceea ce privește siguranța acestora, capacitatea de rezistență la rulare și emisiile de zgomot ale acestora la rulare.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

Prezentul regulament se aplică vehiculelor din categoriile M, N și O și sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate vehiculelor respective, astfel cum sunt definite în anexa II secțiunea A la Directiva 2007/46/CE, sub rezerva articolelor 5-12 ale prezentului regulament.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament se aplică definițiile menționate la articolul 3 din Directiva 2007/46/CE.

De asemenea, se aplică următoarele definiții:

1. „control electronic de stabilitate” înseamnă o funcție de control electronic pentru un vehicul, care îmbunătățește stabilitatea dinamică a vehiculului respectiv;
2. „vehicul de categoria M₂ sau M₃ din clasa I” înseamnă un vehicul de categoria M₂ sau M₃ cu o capacitate mai mare de 22 de pasageri, pe lângă conducătorul auto, prevăzut din construcție cu spații pentru pasagerii care călătoresc în picioare, pentru a permite deplasări frecvente ale pasagerilor;
3. „vehicul de categoria M₂ sau M₃ din clasa A” înseamnă un vehicul de categoria M₂ sau M₃ cu o capacitate care nu depășește 22 de pasageri, pe lângă conducătorul auto, conceput să transporte pasageri care călătoresc în picioare; și care are scaune și are spațiu pentru pasageri în picioare;
4. „sistem de avertizare la trecerea involuntară peste liniile de separare a benzilor de circulație” înseamnă un sistem care avertizează conducătorul auto cu privire la o deviere neintenționată a vehiculului în afara culoarului său de rulare;

5. „sistem avansat de frânare de urgență” înseamnă un sistem care poate să detecteze automat o situație de urgență și să activeze sistemul de frânare al vehiculului pentru a încetini vehiculul cu scopul de a evita sau de a micșora impactul unei coliziuni;
6. „indice al capacității de încărcare” înseamnă unul sau două numere care indică sarcina pe care o poate suporta pneul în formație individuală sau în formație individuală și în cuplu la viteza corespunzătoare categoriei de viteză asociată acestuia și atunci când este folosit în conformitate cu cerințele specificate de constructor;
7. „sistem de monitorizare a presiunii în pneuri” înseamnă un sistem cu care este echipat un vehicul și care poate evalua presiunea în pneuri sau variația presiunii în timp și să transmită informația corespunzătoare utilizatorului în timpul mersului;
8. „pneu pentru utilizare specială” înseamnă un pneu conceput pentru utilizare mixtă, atât pe carosabil cât și în afara acestuia sau pentru alte sarcini speciale;
9. „pneu profesional de teren” înseamnă un pneu pentru utilizare specială utilizat în primul rând pentru întreținere în condiții extreme de drum neamenajat;
10. „pneu ranforsat” sau „pneu de suprasarcină” înseamnă structura unui pneu de tip C1 a cărui carcasă este proiectată pentru a suporta o sarcină mai mare decât un pneu standard din aceeași categorie;
11. „pneu pentru zăpadă” înseamnă un pneu al cărui profil, compoziție sau structură a benzii de rulare sunt proiectate, în principal, pentru a obține, în condiții de zăpadă, performanțe mai bune decât cele ale unui pneu normal, din punct de vedere al capacității de inițiere sau de menținere a mișcării vehiculului;
12. „pneu de rezervă de tip T pentru utilizare temporară” înseamnă un tip de pneuri de rezervă pentru utilizare temporară, prevăzute pentru a fi folosite la presiuni de umflare superioare celor stabilite pentru pneurile standard și întărite;
13. „pneu de tracțiune” înseamnă un pneu din clasele C2 sau C3 care poartă inscripțiile „M + S”, „M.S” sau „M&S” și este conceput pentru a echipa axul sau axurile motoare ale vehiculului;
14. „participant la trafic neprotejat” înseamnă pietoni, cicliști și motocicliști;
15. „indicator de schimbare a vitezei” sau „ISV” înseamnă un indicator vizibil prin care i se recomandă conducătorului auto să schimbe vitezele;
16. „cutie manuală de viteze” înseamnă o cutie de viteze care poate fi operată într-un mod în care schimbul între toate sau o parte din viteze este întotdeauna o consecință a unei acțiuni a conducătorului auto, indiferent de modalitatea de implementare fizică. Această definiție nu include sistemele în cazul cărora conducătorul auto poate doar să preseleceze o anumită strategie de schimbare a vitezelor sau să limiteze numărul vitezelor disponibile pentru condus, schimbările efective ale vitezelor fiind inițiate independent de decizia conducătorului auto, în funcție de anumite modele de condus.

CAPITOLUL II

OBLIGAȚIILE CONSTRUCTORILOR

Articolul 4

Obligații generale

- (1) Constructorii fac dovada faptului că toate vehiculele noi vândute, înmatriculate sau puse în exploatare în interiorul Comunității sunt omologate de tip în conformitate cu prezentul regulament și cu măsurile de punere în aplicare a acestuia.
- (2) Constructorii pot alege să solicite omologarea de tip în raport cu toate sistemele, și instalarea tuturor componentelor și a unităților tehnice separate la care se face referire în prezentul regulament sau omologarea de tip în raport cu unul sau mai multe sisteme, și instalarea uneia sau a mai multor componente și a uneia sau mai multor unități tehnice separate la care se face referire în prezentul regulament. Omologarea de tip în conformitate cu regulamentele CEE-ONU enumerate în anexa IV este considerată omologare de tip CE în conformitate cu prezentul regulament și cu măsurile de punere în aplicare a acestuia.
- (3) Constructorii fac dovada faptului că toate noile sisteme, componente sau unități tehnice separate, vândute sau puse în exploatare în interiorul Comunității sunt omologate de tip în conformitate cu prezentul regulament și cu măsurile de punere în aplicare a acestuia.

Articolul 5

Cerințe și încercări generale

- (1) Constructorii asigură proiectarea, construirea și asamblarea vehiculelor în așa fel încât să se minimizeze riscul de rănire a ocupanților vehiculului și a altor participanți la trafic.
- (2) Constructorii asigură conformitatea vehiculelor, sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate cu cerințele relevante stabilite în prezentul regulament și în măsurile de punere în aplicare a acestuia, inclusiv cerințele referitoare la:
  - (a) integritatea structurală a vehiculului, inclusiv teste de impact;
  - (b) sisteme care ajută conducătorul auto să controleze vehiculul, inclusiv sisteme de direcție, frânare și control electronic al stabilității;
  - (c) sisteme care asigură conducătorului auto vizibilitate și informații cu privire la starea vehiculului și a zonei înconjurătoare, inclusiv geamuri, oglinzi și sisteme de informare a conducătorului auto;
  - (d) sisteme de iluminare a vehiculului;
  - (e) protejarea ocupanților vehiculului, inclusiv amenajări interioare, tetiere, centuri de siguranță, sisteme de ancorare „ISOfix” sau dispozitive încorporate de fixare a copiilor în scaun și ușile vehiculului;
  - (f) exteriorul vehiculului și accesorii;
  - (g) compatibilitate electromagnetă;

- (h) dispozitive de avertizare sonoră;
- (i) sisteme de încălzire;
- (j) dispozitive pentru prevenirea folosirii neautorizate;
- (k) sisteme de identificare a vehiculului;
- (l) greutatea și dimensiunile;
- (m) siguranța din punct de vedere electric;
- (n) indicatorii de schimbare a vitezei.

(3) Cerințele menționate la alineatele (1) și (2) se aplică vehiculelor, precum și sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate vehiculelor respective, astfel cum sunt specificate în anexa I.

Articolul 6

Cerințe specifice referitoare la anumite vehicule din categoriile N și O

(1) În plus față de cerințele conținute în articolele 5, 8, 9, 10 și 12 și în măsurile de punere în aplicare aferente, vehiculele din categoriile N și O trebuie să îndeplinească, atunci când sunt relevante, cerințele stabilite la alineatele (2) - (5) din prezentul articol și din măsurile de punere în aplicare aferente.

(2) Vehiculele din categoriile N_2 și N_3 trebuie să fie construite în așa fel încât să se asigure că, în cazul unei coliziuni frontale cu un alt vehicul, riscul rănirii unui ocupant al vehiculului din cauza împănării să fie minim.

(3) Vehiculele din categoriile N_2 , N_3 , O_3 și O_4 trebuie să fie construite în așa fel încât, în cazul în care vehiculul este lovit din lateral de un participant la trafic neprotejat, riscul rănirii respectivului participant la trafic neprotejat din cauza împănării să fie minim.

(4) Caroseria vehiculului sau spațiul destinat conducătorului auto și pasagerilor trebuie să fie suficient de puternic pentru a oferi protecție ocupanților în cazul unui impact, ținând seama de Regulamentul CEE-ONU nr. 29.

(5) Vehiculele din categoriile N_2 , N_3 , O_3 și O_4 trebuie să fie construite în așa fel încât efectul de stropire de către vehiculul respectiv asupra vizibilității celorlalți conducători auto din vehiculele de pe drum să fie minim.

Articolul 7

Cerințe specifice referitoare la vehicule din categoriile M_2 și M_3

(1) În plus față de cerințele conținute în articolele 5, 8, 9, 10 și 12 și în măsurile de punere în aplicare aferente, vehiculele din

categoriile M_2 și M_3 trebuie să îndeplinească, atunci când sunt relevante, cerințele stabilite la alineatele (2) - (5) din prezentul articol și din măsurile de punere în aplicare aferente.

(2) Capacitatea de transport a unui vehicul, inclusiv pasagerii așezați sau în picioare și utilizatorii de scaune rulante trebuie să corespundă masei, dimensiunii și dispunerii vehiculului.

(3) Corpurile vehiculelor trebuie să fie proiectate și construite în așa fel încât să permită vehiculelor să fie operate de o manieră sigură și stabilă, inclusiv la capacitate maximă. Se iau măsuri de prevedere corespunzătoare pentru a asigura accesul în siguranță în vehicul și ieșirea din acesta, mai ales într-o situație de urgență.

(4) Vehiculele de clasa I trebuie să fie accesibile persoanelor cu mobilitate redusă, inclusiv utilizatorilor de scaune rulante.

(5) Materialele folosite la construcția interiorului caroseriilor autobuzelor și autocarelor trebuie, în măsura în care este posibil, să împiedice sau măcar să întârzie intensificarea flăcărilor, pentru a permite ocupanților să evacueze vehiculul în cazul unui incendiu.

Articolul 8

Clasificarea pneurilor

(1) Pneurile se clasifică după cum urmează:

(a) pneuri din clasa C1 – pneuri proiectate în principal pentru vehicule din categoriile M_1 , N_1 , O_1 și O_2 ;

(b) pneuri din clasa C2 – pneuri proiectate în principal pentru vehicule din categoriile M_2 , M_3 , N , O_3 și O_4 cu indice de capacitate de încărcare în formație individuală ≤ 121 și simbolul de categorie de viteză $\geq$ „N”;

(c) pneuri din clasa C3 – pneuri proiectate în principal pentru vehicule din categoriile M_2 , M_3 , N , O_3 și O_4 cu unul dintre următorii indici de capacitate de încărcare:

(i) indice de capacitate de încărcare în formație individuală ≤ 121 și simbolul categoriei de viteză $\leq$ „M”;

(ii) indice de capacitate de încărcare în formație individuală ≥ 122 .

Un pneu poate fi clasificat în mai mult de una dintre clase, dacă îndeplinește toate cerințele relevante ale fiecărei clase în care este clasificat.

(2) Se aplică lista indicilor de capacitate de încărcare și masele corespunzătoare lor cuprinsă în Regulamentele CEE-ONU nr. 30 și nr. 54.

Articolul 9

Dispoziții specifice referitoare la pneurile vehiculelor, instalarea pneurilor și sistemele de monitorizare a presiunii în pneuri

(1) Toate pneurile care fac parte din echiparea unui vehicul, inclusiv, atunci când este cazul, orice pneuri de rezervă, sunt potrivite pentru folosire pe vehiculele pentru care sunt concepute, în special în ceea ce privește dimensiunile lor, viteza și caracteristicile de performanță de încărcare.

(2) Vehiculele din categoria M_1 sunt echipate cu un sistem fiabil de monitorizare a presiunii în pneuri, capabil să îi atragă atenția conducătorului auto, dacă este cazul, printr-o avertizare la bord, atunci când are loc o scădere a presiunii în oricare dintre pneuri, ceea ce contribuie la consumul optim de combustibil și la siguranța rutieră. În acest scop se stabilesc limite adecvate în specificațiile tehnice, ceea ce va face posibilă, de asemenea, o abordare neutră din punct de vedere tehnologic și rentabilă a dezvoltării unui sistem precis de monitorizare a presiunii în pneuri.

(3) Toate pneurile C1 îndeplinesc cerințele de aderență pe teren umed incluse în partea A a anexei II.

(4) Toate pneurile îndeplinesc cerințele de rezistență la rulare incluse în partea B a anexei II.

(5) Toate pneurile îndeplinesc cerințele de zgomot de rulare incluse în partea C a anexei II.

(6) Alineatele (3), (4) și (5) nu se aplică:

- (a) pneurilor a căror categorie de viteză este mai mică de 80 km/h;
- (b) pneurilor al căror diametru nominal al jantei este cel mult 254 mm sau cel puțin 635 mm;
- (c) pneurilor de rezervă de uz temporar de tip T;
- (d) pneurilor proiectate să fie montate numai la vehicule înmatriculate pentru prima dată înainte de 1 octombrie 1990;
- (e) pneuri prevăzute cu dispozitive suplimentare pentru îmbunătățirea proprietăților de tracțiune.

(7) Cerințele de rezistență la rulare și zgomot de rulare stabilite în părțile B și C ale anexei II nu se aplică pneurilor profesionale de teren.

Articolul 10

Sisteme avansate pentru vehicule

(1) Vehiculele din categoriile M_2 , M_3 , N_2 și N_3 , care fac obiectul scutirilor stabilite în conformitate cu articolul 14 alineatul (3) litera (a) trebuie să fie echipate cu un sistem avansat de frânare de urgență care îndeplinește cerințele prezentului regulament și ale măsurilor sale de punere în aplicare.

(2) Vehiculele din categoriile M_2 , M_3 , N_2 și N_3 , care fac obiectul scutirilor stabilite în conformitate cu articolul 14 alineatul (3) litera (a) trebuie să fie echipate cu un sistem de avertizare la trecerea involuntară peste liniile de separare a benzilor de circulație care îndeplinește cerințele prezentului regulament și ale măsurilor sale de punere în aplicare.

Articolul 11

Indicatorii de schimbare a vitezei

Vehiculele din categoria M_1 , cu o masă de referință care nu depășește 2 610 kg și vehiculele pentru care se extinde omologarea de tip în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 715/2007, având în componență o cutie manuală de viteze, trebuie să fie echipate cu indicatori de schimbare a vitezei, în conformitate cu cerințele din prezentul regulament și din măsurile de punere în aplicare a acestuia.

Articolul 12

Sistemele electronice de control al stabilității

(1) Vehiculele din categoriile M_1 și N_1 trebuie să fie echipate cu un sistem electronic de control al stabilității care satisface cerințele din prezentul regulament și din măsurile de punere în aplicare a acestuia.

(2) Cu excepția vehiculelor de teren definite la punctele 4.2 și 4.3 din anexa II secțiunea A din Directiva 2007/46/CE, vehiculele enumerate în continuare trebuie să fie echipate cu un sistem electronic de control al stabilității care satisface cerințele din prezentul regulament și din măsurile de punere în aplicare a acestuia:

- (a) vehiculele din categoriile M_2 și M_3 , cu excepția celor cu mai mult de trei axe, autobuzele cu burduf și autocarele, precum și autobuzele din clasa I sau clasa A;
- (b) vehiculele din categoriile N_2 și N_3 , cu excepția celor cu mai mult de trei axe, tractoarele pentru semiremorci cu o masă brută între 3,5 și 7,5 tone, și vehiculele speciale definite la punctele 5.7 și 5.8 din anexa II secțiunea A din Directiva 2007/46/CE;
- (c) vehiculele din categoriile O_3 și O_4 echipate cu suspensie pneumatică, cu excepția celor cu mai mult de trei axe, remorcile pentru transportul încărcăturilor excepționale și remorcile cu zone pentru pasagerii care călătoresc în picioare.

CAPITOLUL III

OBLIGAȚIILE STATELOR MEMBRE

Articolul 13

Omologarea de tip a vehiculelor, componentelor și unităților tehnice separate

(1) Începând de la 1 noiembrie 2011, autoritățile naționale refuză, din motive legate de sistemele electronice de control al stabilității, să acorde omologarea CE sau națională de tip în cazul noilor tipuri de vehicule din categoriile M_1 și N_1 , care nu respectă prezentul regulament și măsurile de punere în aplicare a acestuia.

După datele de punere în aplicare stabilite în tabelul 1 din anexa V, autoritățile naționale refuză, din motive legate de sistemele electronice de control al stabilității, să acorde omologarea CE sau națională de tip în cazul noilor tipuri de vehicule din categoriile M₂, M₃, N₂, N₃, O₃ și O₄, care nu respectă prezentul regulament și măsurile de punere în aplicare a acestuia.

(2) Începând de la 1 noiembrie 2012, autoritățile naționale refuză, din motive legate de aspecte privind siguranța vehiculelor și aspecte privind pneurile, cuprinse în articolele 5-8, articolul 9 alineatul (2) și articolul 11, să acorde:

(a) omologarea CE sau națională de tip în cazul noilor tipuri de vehicule de categoriile specificate în articolele respective și în măsurile de punere în aplicare a acestora, în cazul în care vehiculele respective nu respectă prezentul regulament și măsurile de punere în aplicare a acestuia; și

(b) omologarea CE de tip pentru componente/unități tehnice separate pentru noi tipuri de componente sau unități tehnice separate destinate pentru astfel de vehicule, în cazul în care respectivele componente sau unități tehnice separate nu respectă prezentul regulament și măsurile de punere în aplicare a acestuia.

(3) Începând de la 1 noiembrie 2012, autoritățile naționale refuză, din motive legate de aspecte privind pneurile, cuprinse în articolul 9 alineatul (1) și alineatele (3)-(7), precum și în anexa II, cu excepția valorilor limită de rezistență la rulare stabilite în tabelul 2 din partea B a anexei II, să acorde omologarea CE de tip pentru componente/unități tehnice separate în raport cu noile tipuri de pneuri care nu respectă prezentul regulament și măsurile de punere în aplicare a acestuia.

Începând cu 1 noiembrie 2013, autoritățile naționale refuză, din motive legate de aspecte privind pneurile, cuprinse în articolul 9 alineatul (1) și alineatele (3)-(7), precum și în anexa II, cu excepția valorilor limită de rezistență la rulare stabilite în tabelul 2 din partea B a anexei II, să acorde omologarea CE sau națională de tip în cazul noilor tipuri de vehicule din categoriile M, N și O care nu respectă prezentul regulament și măsurile de punere în aplicare a acestuia.

(4) După datele de punere în aplicare stabilite în tabelul 2 din anexa V, autoritățile naționale, din motive legate de sistemele electronice de control al stabilității, consideră că certificatele de conformitate pentru noile vehicule din categoriile M₂, M₃, N₂, N₃, O₃ și O₄ nu mai sunt valabile în sensul articolului 26 din Directiva 2007/46/CE și interzic înmatricularea, vânzarea și punerea în exploatare a unor astfel de vehicule, în cazul în care vehiculele respective nu respectă prezentul regulament și măsurile de punere în aplicare a acestuia.

(5) Începând de la 1 noiembrie 2014, autoritățile naționale, din motive legate de aspecte privind siguranța vehiculelor și aspecte privind pneurile, cuprinse în articolele 5, 6, 7, 8, articolul 9 alineatele (1)-(4), articolul 11, articolul 12 alineatul (1) și părțile A și B ale anexei II, cu excepția valorilor limită pentru rezistența la rulare pentru pneurile C3 și a valorilor limită pentru rezistența la rulare stabilite în tabelul 2 din partea B a anexei II:

(a) consideră că certificatele de conformitate pentru noile vehicule din categoriile specificate în articolele respective nu mai sunt valabile în sensul articolului 26 din Directiva 2007/46/CE și interzic înmatricularea, vânzarea și punerea în exploatare a unor astfel de vehicule, în cazul în care vehiculele respective nu respectă prezentul regulament și măsurile de punere în aplicare a acestuia; și

(b) interzic vânzarea și punerea în exploatare a noilor componente sau unități tehnice separate destinate pentru astfel de vehicule, în cazul în care respectivele componente sau unități tehnice separate nu respectă prezentul regulament și măsurile de punere în aplicare a acestuia.

(6) Începând de la 1 noiembrie 2016, autoritățile naționale, din motive legate de zgomotul de rulare al pneurilor și, în cazul pneurilor C3, din motive legate, de asemenea, de rezistența de rulare a pneurilor, cu excepția valorilor limită pentru rezistența la rulare stabilite în tabelul 2 din partea B a anexei II:

(a) consideră că certificatele de conformitate pentru noile vehicule din categoriile M, N și O nu mai sunt valabile în sensul articolului 26 din Directiva 2007/46/CE și interzic înmatricularea, vânzarea și punerea în exploatare a unor astfel de vehicule, în cazul în care vehiculele respective nu respectă prezentul regulament și măsurile de punere în aplicare a acestuia; și

(b) interzic vânzarea și punerea în exploatare a noilor pneuri destinate pentru astfel de vehicule, în cazul în care pneurile respective nu respectă prezentul regulament și măsurile de punere în aplicare a acestuia.

(7) Începând de la 1 noiembrie 2016, autoritățile naționale refuză, din motive legate de rezistența de rulare a pneurilor, să acorde omologarea CE de tip pentru componente/unități tehnice separate pentru noi tipuri de pneuri care nu respectă valorile limită de rezistență la rulare stabilite în tabelul 2 din partea B a anexei II.

(8) Începând de la 1 noiembrie 2017, autoritățile naționale refuză, din motive legate de rezistența de rulare a pneurilor, să acorde omologarea CE sau națională de tip în cazul noilor tipuri de vehicule din categoriile M, N și O, care nu respectă valorile limită de rezistență la rulare stabilite în tabelul 2 din partea B a anexei II.

(9) Începând de la 1 noiembrie 2018, autoritățile naționale:

(a) din motive legate de valorile limită ale rezistenței de rulare a pneurilor C1 și C2 stabilite în tabelul 2 din partea B a anexei II, consideră că certificatele de conformitate pentru noile vehicule din categoriile M, N și O nu mai sunt valabile în sensul articolului 26 din Directiva 2007/46/CE și interzic înmatricularea, vânzarea și punerea în exploatare a unor astfel de vehicule, în cazul în care vehiculele respective nu respectă prezentul regulament și măsurile de punere în aplicare a acestuia; și

(b) interzic vânzarea și punerea în exploatare a noilor pneuri destinate pentru astfel de vehicule, în cazul în care pneurile respective nu respectă valorile limită de rezistență la rulare stabilite în tabelul 2 din partea B a anexei II.

(10) Începând de la 1 noiembrie 2020, autoritățile naționale:

(a) din motive legate de valorile limită ale rezistenței de rulare a pneurilor C3 stabilite în tabelul 2 din partea B a anexei II, consideră, că certificatele de conformitate ale vehiculelor noi din categoriile M, N și O nu mai sunt valabile în sensul articolului 26 din Directiva 2007/46/CE și interzic înmatricularea, vânzarea și punerea în exploatare a unor astfel de vehicule, în cazul în care vehiculele respective nu respectă prezentul regulament și măsurile de punere în aplicare a acestuia; și

(b) interzic vânzarea și punerea în exploatare a cazului noilor pneuri destinate unor astfel de vehicule, în cazul în care pneurile respective nu respectă valorile limită de rezistență la rulare stabilite în tabelul 2 din partea B a anexei II.

(11) Pneurile C1, C2 și C3 fabricate înainte de datele stabilite la alineatele (5), (6), (9) și (10) și care nu respectă cerințele din anexa II pot fi vândute pe o perioadă nu mai mare de 30 de luni de la datele respective.

(12) Începând din 1 noiembrie 2013, autoritățile naționale refuză, din motive legate de aspecte privind siguranța vehiculelor, cuprinse în articolul 10, să acorde omologarea CE sau națională de tip în cazul noilor tipuri de vehicule din categoriile M₂, M₃, N₂ și N₃ care nu respectă prezentul regulament și măsurile de punere în aplicare a acestuia.

(13) Începând de la 1 noiembrie 2015, autoritățile naționale consideră, din motive legate de aspecte privind siguranța vehiculelor, cuprinse în articolul 10, că certificatele de conformitate ale vehiculelor noi din categoriile M₂, M₃, N₂ și N₃ nu mai sunt valabile în sensul articolului 26 din Directiva 2007/46/CE și interzic înmatricularea, vânzarea și punerea în exploatare a unor astfel de vehicule, în cazul în care vehiculele respective nu respectă prezentul regulament și măsurile de punere în aplicare a acestuia.

(14) Autoritățile naționale permit vânzarea și punerea în exploatare a vehiculelor, componentelor și unităților tehnice separate omologate anterior datelor menționate la alineatele (1), (2) și (3) și continuă să acorde extinderi de omologare acestor vehicule, componente și unități tehnice separate în termenii actului de reglementare conform căruia au primit inițial această omologare de tip, cu excepția cazului în care cerințele aplicabile unor astfel de vehicule, componente sau unități tehnice separate au fost modificate și/sau au fost adăugate noi cerințe prin prezentul regulament și prin măsurile de punere în aplicare a acestuia.

Autoritățile naționale permit vânzarea și punerea în exploatare și continuă să acorde extinderi de omologare CE de tip pentru componente și unități tehnice separate de schimb, cu excepția pneurilor de schimb, concepute pentru vehicule omologate anterior datelor menționate la alineatele (1), (2) și (3), în confor-

mitate cu prevederile actului de reglementare în baza căreia au primit inițial această omologare de tip.

(15) Fără a aduce atingere alineatelor (1)-(14) și sub rezerva intrării în vigoare a măsurilor de punere în aplicare menționate la articolul 14, în cazul în care un constructor solicită acest lucru, autoritățile naționale nu pot, din motive legate de aspecte privind siguranța vehiculelor și aspecte privind pneurile, cuprinse în articolele 5-12:

(a) să refuze să acorde omologarea CE sau omologarea națională de tip pentru un nou tip de vehicul sau să acorde omologarea CE de tip pentru componente/unități tehnice separate pentru un nou tip de componentă sau unitate tehnică separată, în cazul în care vehiculul, componenta sau unitatea tehnică separată respectivă respectă prezentul regulament și măsurile de punere în aplicare a acestuia; sau

(b) să interzică înmatricularea, vânzarea sau punerea în exploatare a unui nou vehicul sau să interzică vânzarea sau punerea în exploatare a unei noi componente sau unități tehnice separate, dacă vehiculul, componenta sau unitatea tehnică separată respectivă respectă prezentul regulament și măsurile de punere în aplicare a acestuia.

CAPITOLUL IV

PUNEREA ÎN APLICARE

Articolul 14

Măsuri de punere în aplicare

(1) Comisia adoptă următoarele măsuri de punere în aplicare:

(a) norme detaliate cu privire la proceduri, încercări și cerințe tehnice specifice pentru omologarea de tip a autovehiculelor, a remorcilor acestora, precum și a componentelor și unităților tehnice separate, având în vedere prevederile articolelor 5-12;

(b) norme detaliate cu privire la cerințele specifice de siguranță pentru vehicule concepute pentru transportul rutier al mărfurilor periculoase în interiorul statelor membre sau între acestea, ținând seama de Regulamentul CEE-ONU nr. 105;

(c) o definiție mai precisă a caracteristicilor fizice și a cerințelor privind performanța pe care trebuie să le îndeplinească un pneu pentru a fi definit drept „pneu pentru utilizare specială”, „pneu profesional de teren”, „pneu ranforsat”, „pneu de suprasarcină”, „pneu pentru zăpadă”, „pneu de rezervă de tip T pentru utilizare temporară” sau „pneu de tracțiune”, și în conformitate cu articolul 3 al doilea paragraf punctele 8-13;

(d) modificarea valorilor limită de rezistență la rulare și de zgomot de rulare definite în anexa II părțile B și C, în măsura în care aceasta este necesară prin prisma schimbărilor în procedurile de încercare, și fără a reduce nivelul de ambiție existent în ceea ce privește protecția mediului;

- (e) norme detaliate privind procedura de identificare a nivelurilor de zgomot menționată în anexa II partea C punctul 1;
- (f) dispoziții de modificare a anexei IV pentru a include regulamentele CEE-ONU care au un caracter obligatoriu în virtutea articolului 4 alineatul (4) din Decizia 97/836/CE.
- (2) Măsurile menționate la alineatul (1), cu excepția celor referitoare la dispozițiile articolului 10, se adoptă până la 31 decembrie 2010.

Măsurile referitoare la dispozițiile articolului 10 se adoptă până la 31 decembrie 2011.

- (3) Comisia poate adopta următoarele măsuri de punere în aplicare:
- (a) măsuri privind scutirea anumitor vehicule sau clase de vehicule din categoriile M₂, M₃, N₂ și N₃ de obligația de a fi echipate cu un sistem avansat de frânare de urgență prevăzută la articolul 10, atunci când, în urma unei analize cost-beneficii și ținând seama de toate aspectele pertinente în materie de securitate, aplicarea acestui tip de sistem nu este adecvată pentru vehiculul sau clasa de vehicule avute în vedere;
- (b) până la 31 decembrie 2010, și pe baza unei analize cost-beneficii, măsuri privind reducerea perioadei prevăzute la articolul 13 alineatul (11), care poate varia în funcție de clasa sau de categoria pneurilor avute în vedere.

(4) Măsurile menționate în prezentul articol, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, printre altele prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 15 alineatul (2).

Articolul 15

Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată de „Comitetul tehnic – autovehicule” (CTAV), instituit prin articolul 40 alineatul (1) din Directiva 2007/46/CE.
- (2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (l)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 16

Sanctiuni aplicabile în caz de încălcări

(1) Statele membre stabilesc norme privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării de către constructori a dispozițiilor

prezentului regulament și a măsurilor sale de punere în aplicare și iau toate măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare a acestora. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare. Statele membre informează Comisia cu privire la dispozițiile în cauză până la 20 februarie 2011 sau, după caz, nu mai târziu de 18 luni de la intrarea în vigoare a măsurii relevante de punere în aplicare, și notifică acesteia fără întârziere orice modificare ulterioară care le afectează.

(2) Tipurile de încălcări care fac obiectul unei sancțiuni includ:

- (a) fals în declarații în timpul procedurilor de omologare de tip sau al procedurilor de rechemare în fabrică;
- (b) falsificarea rezultatelor la încercările pentru omologarea de tip;
- (c) nedeclararea datelor sau a specificațiilor tehnice care ar putea duce la rechemarea în fabrică sau la retragerea omologării de tip.

Articolul 17

Raportarea

Până la 1 decembrie 2012 și ulterior la fiecare trei ani, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport, însoțit, după caz, de propuneri de modificare a prezentului regulament sau a altor dispoziții relevante din legislația comunitară, cu privire la includerea unor noi dispozitive de siguranță.

Articolul 18

Modificarea Directivei 2007/46/CE

Anexele IV, VI, XI și XV la Directiva 2007/46/CE se modifică în conformitate cu anexa III la prezentul regulament.

Articolul 19

Abrogări

(1) Directivele 70/221/CEE, 70/222/CEE, 70/311/CEE, 70/387/CEE, 70/388/CEE, 71/320/CEE, 72/245/CEE, 74/60/CEE, 74/61/CEE, 74/297/CEE, 74/408/CEE, 74/483/CEE, 75/443/CEE, 76/114/CEE, 76/115/CEE, 76/756/CEE, 76/757/CEE, 76/758/CEE, 76/759/CEE, 76/760/CEE, 76/761/CEE, 76/762/CEE, 77/389/CEE, 77/538/CEE, 77/539/CEE, 77/540/CEE, 77/541/CEE, 77/649/CEE, 78/316/CEE, 78/317/CEE, 78/318/CEE, 78/549/CEE, 78/932/CEE, 89/297/CEE, 91/226/CEE, 92/21/CEE, 92/22/CEE, 92/24/CEE, 92/114/CEE, 94/20/CE, 95/28/CE, 96/27/CE, 96/79/CE, 97/27/CE, 98/91/CE, 2000/40/CE, 2001/56/CE, 2001/85/CE, 2003/97/CE se abrogă de la 1 noiembrie 2014.

(2) Directiva 92/23/CEE se abrogă de la 1 noiembrie 2017.

(3) Trimiterile la directivele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament.

Articolul 20

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la publicarea în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 noiembrie 2011.

Articolul 13 alineatul (15), articolul 14, precum și punctul 1 litera (a) subpunctul (iii), punctul 1 litera (b) subpunctele (iii) și (iv), punctul 2 litera (c), punctul 3 litera (a) subpunctul (iii), punctul 3 litera (b) subpunctul (iii), punctul 3 litera (c) subpunctul (iii), punctul 3 litera (d) subpunctul (iii), punctul 3

litera (e) subpunctul (iii) și punctul 3 litera (f) subpunctul (i) din anexa III se aplică de la data 20 august 2009.

Punctul 1 litera (a) subpunctul (i), punctul 1 litera (b) subpunctul (i), punctul 2 litera (a), punctul 3 litera (a) subpunctul (i), punctul 3 litera (b) subpunctul (i), punctul 3 litera (c) subpunctul (i), punctul 3 litera (d) subpunctul (i), punctul 3 litera (e) subpunctul (i) și punctul 3 litera (f) subpunctul (ii) din anexa III se aplică de la 1 noiembrie 2014.

Punctul 1 litera (a) subpunctul (ii), punctul 1 litera (b) subpunctul (ii), punctul 2 litera (b), punctul 3 litera (a) subpunctul (ii), punctul 3 litera (b) subpunctul (ii), punctul 3 litera (c) subpunctul (ii), punctul 3 litera (d) subpunctul (ii) și punctul 3 litera (e) subpunctul (ii) și punctul 4 din anexa III se aplică de la 1 noiembrie 2017.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 13 iulie 2009.

Pentru Parlamentul European
Președintele
H.-G. PÖTTERING

Pentru Consiliu
Președintele
E. ERLANDSSON

Subiect	Aplicabilitate									
	M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
Identificarea comenzilor, avertizoarelor și indicatoarelor	X	X	X	X	X	X				
Dejivrare/dezaburire	X	(¹)	(¹)	(¹)	(¹)	(¹)				
Ștergătoare/spălătoare de parbriz	X	(²)	(²)	(²)	(²)	(²)				
Sisteme de încălzire	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Apărătoare roți	X									
Tetiere	X									
Protecție laterală					X	X			X	X
Dispozitive antistropire					X	X			X	X
Geamuri securizate	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Pneuri	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Dispozitive limitatoare de viteză		X	X		X	X				
Mase și dimensiuni	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Proeminențe exterioare ale cabinelor				X	X	X				
Dispozitive de cuplare	X (³)	X (³)	X (³)	X (³)	X (³)	X (³)	X	X	X	X
Inflamabilitate			X							
Autobuze și autocare		X	X							
Impact frontal	X (⁴)									
Impact lateral	X (⁵)			X (⁵)						
Vehicule destinate transportului de mărfuri periculoase				X (⁶)	X (⁶)	X (⁶)	X (⁶)	X (⁶)	X (⁶)	X (⁶)
Protecție anti împănare față					X	X				

(¹) Vehiculele din această categorie sunt dotate cu dispozitive corespunzătoare pentru degivrarea și dezaburirea parbrizului.

(²) Vehiculele din această categorie sunt dotate cu dispozitive corespunzătoare pentru spălarea și ștergerea parbrizului.

(³) Numai vehiculele dotate cu dispozitive de cuplare.

(⁴) Care nu depășesc masa de încărcare maximă tehnic admisibilă de 2,5 tone.

(⁵) Aplicabil numai vehiculelor în care „punctul de referință pentru locurile așezate (punctul «R»)” al celui mai jos scaun se află la cel mult 700 mm deasupra nivelului solului. Punctul „R” este definit în Regulamentul CEE-ONU nr. 95.

(⁶) Numai în cazul în care constructorul solicită omologarea de tip a unui vehicul destinat transportului de mărfuri periculoase.

ANEXA II

Cerințe pentru pneuri cu privire la aderența pe teren umed, rezistența la rulare și zgomotul de rulare

PARTEA A – CERINȚE PENTRU ADERENȚA PE TEREN UMED

Pneurile din clasa C1 trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

Categoria de utilizare	Indice de aderență pe teren umed (G)
pneu pentru zăpadă cu simbol de viteză („Q” sau mai scăzut cu excepția „H”) indicând o viteză maximă admisibilă nu mai mare de 160 km/h	≥ 0,9
pneu pentru zăpadă cu simbol de viteză („R” sau mai mult la care se adaugă „H”) indicând o viteză maximă admisibilă mai mare de 160 km/h	≥ 1,0
pneu normal (de drum)	≥ 1,1

PARTEA B – CERINȚE PENTRU REZISTENȚA LA RULARE

Valorile maxime ale coeficientului de rezistență la rulare pentru fiecare tip de pneu, măsurate în conformitate cu ISO 28580 nu trebuie să depășească următoarele limite:

Tabelul 1

Clasa de pneu	Valoare maximă (kg/tonă) Primul stadiu
C1	12,0
C2	10,5
C3	8,0

Tabelul 2

Clasa de pneu	Valoare maximă (kg/tonă) Al doilea stadiu
C1	10,5
C2	9,0
C3	6,5

În cazul pneurilor pentru zăpadă, limitele stabilite în tabelul 2 cresc cu 1 kg/tonă.

PARTEA C – CERINȚE PENTRU ZGOMOTUL DE RULARE

1. Nivelurile de zgomot determinate în conformitate cu procedura specificată în măsurile de implementare a prezentului regulament nu trebuie să depășească limitele desemnate la punctele 1.1 sau 1.2. Tabelele de la punctele 1.1 și 1.2 reprezintă valorile măsurate, corectate cu temperatura, cu excepția pneurilor C3 și cu toleranța instrumentului și rotunjite în jos până la cea mai apropiată valoare întreagă.
- 1.1. Pneuri din clasa C1, cu referire la grosimea nominală a secțiunii pneului testat:

Pneu din clasa	Grosimea nominală a secțiunii (mm)	Valori limită în dB(A)
C1A	≤ 185	70
C1B	> 185 ≤ 215	71
C1C	> 215 ≤ 245	71
C1D	> 245 ≤ 275	72
C1E	> 275	74

Pentru pneurile pentru zăpadă, pneurile de suprasarcină sau pneurile ranforsate, sau orice combinație a acestor clasificări, limitele de mai sus cresc cu 1 dB(A).

- 1.2. Pneuri din clasele C2 și C3, cu referire la categoria de utilizare a gamei de pneuri:

Pneu din clasa	Categoria de utilizare	Valori limită în dB(A)
C2	Pneuri normale	72
	Pneuri de tracțiune	73
C3	Pneuri normale	73
	Pneuri de tracțiune	75

În cazul pneurilor pentru utilizare specială, limitele de mai sus cresc cu 2 dB(A). O creștere suplimentară de 2 dB(A) este acordată pneurilor pentru zăpadă din categoria de pneuri de tracțiune C2. Pentru toate celelalte categorii de pneuri C2 și C3, o creștere suplimentară de 1 dB(A) este acordată pneurilor pentru zăpadă.

ANEXA III

Modificări ale Directivei 2007/46/CE

Directiva 2007/46/CE se modifică după cum urmează:

1. În anexa IV, partea I se modifică după cum urmează:

(a) tabelul se modifică după cum urmează:

(i) punctele 3 până la 10, 12 până la 38, 42 până la 45 și 47 până la 57 se elimină;

(ii) punctul 46 se elimină;

(iii) se adaugă următoarele rânduri:

Rubrica nr.	Subiect	Referința actului de reglementare	Referința la Jurnalul Oficial	Aplicabilitate										
				M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄	
„63	Siguranță generală	Regulamentul (CE) nr. 661/2009	JO L 200, 31.7.2009, p. 1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X

(b) appendicele se modifică după cum urmează:

(i) punctele 3 până la 10, 12 până la 37, 44, 45 și 50 până la 54 ale tabelului se elimină;

(ii) punctul 46 din tabel se elimină;

(iii) se adaugă următorul rând:

	Subiect	Referința actului de reglementare	Referința la Jurnalul Oficial	M ₁
„63	Siguranță generală	Regulamentul (CE) nr. 661/2009	JO L 200, 31.7.2009, p. 1	P/A”

(iv) în „cheie”, se adaugă următorul text:

„P/A: Acest regulament este aplicabil parțial. Obiectivul precis al aplicării este stabilit prin măsurile de punere în aplicare a prezentului regulament.”

2. În appendicele la anexa VI, tabelul se modifică după cum urmează:

(a) punctele 3 până la 10, 12 până la 38, 42 până la 45 și 47 până la 57 se elimină;

(b) punctul 46 se elimină;

(c) se adaugă următorul rând:

	Subiect	Referința actului de reglementare ⁽¹⁾	Astfel cum a fost modificat prin	Aplicabil versiunilor
„63	Siguranță generală	Regulamentul (CE) nr. 661/2009”		

(e) la appendicele 5, tabelul se modifică după cum urmează:

(i) punctele 3 până la 10, 12 până la 36, 42 până la 45 și 47 până la 57 se elimină;

(ii) punctul 46 se elimină;

(iii) se adaugă următorul rând:

Rubrica nr.	Subiect	Referința actului de reglementare	Macara mobilă din categoria N ₃
„63	Siguranță generală	Regulamentul (CE) nr. 661/2009	P/A”

(f) „Semnificația literelor” se modifică după cum urmează:

(i) punctele C, U, W₅ și W₆ se elimină;

(ii) se adaugă următorul text:

„P/A: Acest act reglementar este aplicabil parțial. Obiectivul precis al aplicării este stabilit prin măsurile de punere în aplicare a regulamentului.”

4. În anexa XV, punctul 46 din tabel se elimină.

ANEXA IV

Lista regulamentelor CEE-ONU care se aplică în mod obligatoriu

—

ANEXA V

Datele de punere în aplicare ale cerințelor privind sistemele electronice de control al stabilității pentru vehiculele din categoriile M₂, M₃, N₂, N₃, O₃ și O₄

Tabelul 1 – Datele de punere în aplicare pentru noile tipuri de vehicule

Categoria vehiculului	Data punerii în aplicare
M ₂	11 iulie 2013
M ₃ < (Clasa III)	1 noiembrie 2011
M ₃ < 16 tone (transmisie pneumatică)	1 noiembrie 2011
M ₃ < (Clasele II și B) (transmisie hidraulică)	11 iulie 2013
M ₃ < (Clasa III) (transmisie hidraulică)	11 iulie 2013
M ₃ < (Clasa III) (control de transmisie pneumatică și transmisie de energie hidraulică)	11 iulie 2014
M ₃ < (Clasa II) (control de transmisie pneumatică și transmisie de energie hidraulică)	11 iulie 2014
M ₃ (altele decât cele mai sus menționate)	1 noiembrie 2011
N ₂ < (transmisie hidraulică)	11 iulie 2013
N ₂ < (control de transmisie pneumatică și transmisie de energie hidraulică)	11 iulie 2014
N ₂ < (altele decât cele mai sus menționate)	11 iulie 2012
N ₃ < (tractoare cu 2 axe pentru semiremorci)	1 noiembrie 2011
N ₃ < [tractoare cu 2 axe pentru semiremorci cu control de transmisie pneumatică (ABS)]	1 noiembrie 2011
N ₃ < [3 axe cu control de transmisie electrică (EBS)]	1 noiembrie 2011
N ₃ < [2 și 3 axe cu control de transmisie pneumatică (ABS)]	11 iulie 2012
N ₃ < (altele decât cele mai sus menționate)	1 noiembrie 2011
O ₃ < (sarcină de ax combinată între 3,5 și 7,5 tone)	11 iulie 2012
O ₃ < (altele decât cele mai sus menționate)	1 noiembrie 2011
O ₄	1 noiembrie 2011

Tabelul 2 – Datele de punere în aplicare pentru vehicule noi

Categoria vehiculului	Data punerii în aplicare
M ₂	11 iulie 2015
M ₃ < (Clasa III)	1 noiembrie 2014
M ₃ < 16 tone (transmisie pneumatică)	1 noiembrie 2014
M ₃ < (Clasele II și B) (transmisie hidraulică)	11 iulie 2015
M ₃ < (Clasa III) (transmisie hidraulică)	11 iulie 2015
M ₃ < (Clasa III) (control de transmisie pneumatică și transmisie de energie hidraulică)	11 iulie 2016
M ₃ < (Clasa II) (control de transmisie pneumatică și transmisie de energie hidraulică)	11 iulie 2016
M ₃ < (altele decât cele mai sus menționate)	1 noiembrie 2014
N ₂ < (transmisie hidraulică)	11 iulie 2015
N ₂ < (control de transmisie pneumatică și transmisie de energie hidraulică)	11 iulie 2016
N ₂ < (altele decât cele mai sus menționate)	1 noiembrie 2014
N ₃ < (tractoare cu 2 axe pentru semiremorci)	1 noiembrie 2014
N ₃ < [tractoare cu 2 axe pentru semiremorci cu control de transmisie pneumatică (ABS)]	1 noiembrie 2014
N ₃ < [3 axe cu control de transmisie electrică (EBS)]	1 noiembrie 2014
N ₃ < [2 și 3 axe cu control de transmisie pneumatică (ABS)]	1 noiembrie 2014
N ₃ < (altele decât cele mai sus menționate)	1 noiembrie 2014
O ₃ < (sarcină de ax combinată între 3,5 și 7,5 tone)	1 noiembrie 2014
O ₃ < (altele decât cele mai sus menționate)	1 noiembrie 2014
O ₄	1 noiembrie 2014

REGULAMENTUL (CE) NR. 662/2009 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 13 iulie 2009

de stabilire a unei proceduri pentru negocierea și încheierea acordurilor între statele membre și țări terțe privind anumite aspecte referitoare la legea aplicabilă obligațiilor contractuale și necontractuale

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 61 litera (c), articolul 65 și articolul 67 alineatul (5),

având în vedere propunerea Comisiei,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽¹⁾,

întrucât:

(1) Titlul IV din partea a treia a tratatului constituie temeiul juridic pentru adoptarea legislației comunitare în domeniul cooperării judiciare în materie civilă.

(2) În mod tradițional, cooperarea judiciară în materie civilă dintre statele membre și țările terțe a fost reglementată prin acorduri între statele membre și țările terțe. Aceste acorduri, foarte numeroase de altfel, reflectă adesea legăturile speciale dintre un stat membru și o țară terță și sunt menite să ofere un cadru juridic adecvat pentru a satisface nevoile specifice ale părților respective.

(3) Articolul 307 din tratat impune statelor membre să ia toate măsurile necesare pentru eliminarea tuturor incompatibilităților dintre acquis-ul comunitar și acordurile internaționale încheiate între statele membre și țări terțe. Acest fapt ar putea presupune renegocierea unor astfel de acorduri.

(4) De asemenea, ar putea exista o necesitate clară de încheiere de noi acorduri cu țări terțe legate de domeniile justiției civile care intră în domeniul de aplicare al titlului IV din partea a treia a tratatului, în vederea creării unui cadru juridic adecvat pentru satisfacerea nevoilor specifice ale unui anumit stat membru în relațiile acestuia cu o țară terță.

(5) În avizul său 1/03 din 7 februarie 2006 privind încheierea noii Convenții de la Lugano, Curtea de Justiție a Comunităților Europene a confirmat dobândirea de către Comunitate a competenței exclusive de a încheia un acord internațional precum Convenția de la Lugano cu țări terțe privind aspecte care vizează normele prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială ⁽²⁾ (Bruxelles I).

(6) Comunitatea este în măsură să încheie, în conformitate cu articolul 300 din tratat, acorduri între Comunitate și o țară terță privind aspecte care intră în competența exclusivă a Comunității.

(7) Articolul 10 din tratat impune statelor membre să faciliteze realizarea obiectivelor Comunității și să se abțină de la orice măsură care ar putea prejudicia realizarea obiectivelor din tratat. Această obligație de cooperare loială este de aplicabilitate generală, indiferent dacă este vorba sau nu de o competență exclusivă a Comunității.

(8) Referitor la acordurile cu țări terțe privind chestiuni specifice de justiție civilă care țin de competența exclusivă a Comunității ar trebui instituită o procedură coerentă și transparentă pentru autorizarea unui stat membru de a modifica un acord existent sau de a negocia și încheia un nou acord, în special atunci când Comunitatea nu a exprimat intenția de a-și exercita competența externă în vederea încheierii unui acord printr-un mandat de negociere deja existent sau un mandat de negociere avut în vedere. Această procedură nu ar trebui să aducă atingere competenței exclusive a Comunității și prevederilor articolelor 300 și 307 din tratat. Aceasta ar trebui considerată o măsură excepțională și ar trebui să aibă o durată și un domeniu de aplicare limitate.

(9) Prezentul regulament nu ar trebui să se aplice în cazul în care Comunitatea a încheiat deja un acord cu țara terță în cauză având același obiect. Două acorduri ar trebui considerate ca având același obiect numai dacă și în măsura în care reglementează pe fond aceleași chestiuni juridice specifice. Dispozițiile care formulează numai intenția generală de a coopera în aceste probleme nu ar trebui considerate ca având același obiect.

⁽¹⁾ Avizul Parlamentului European din 7 mai 2009 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 7 iulie 2009.

⁽²⁾ JO L 12, 16.1.2001, p. 1.

- (10) În mod excepțional, prezentul regulament ar trebui să reglementeze și anumite acorduri regionale între câteva state membre și câteva țări terțe, de exemplu, două sau trei, menite să soluționeze situații locale și care nu sunt deschise aderării altor state.
- (11) Pentru a se garanta că un acord avut în vedere de un stat membru nu lipsește de efect dreptul comunitar și nu aduce atingere funcționării corespunzătoare a sistemului instituit prin dreptul respectiv sau politicii de relații externe decisă de Comunitate, statului membru respectiv ar trebui să i se solicite să informeze Comisia cu privire la intențiile sale, în scopul obținerii autorizării de a începe sau de a continua negocierile oficiale pentru un acord și, de asemenea, de a încheia un acord. Această notificare ar trebui făcută printr-o scrisoare sau prin mijloace electronice. Ea ar trebui să cuprindă toate informațiile și toată documentația relevantă, care să permită Comisiei să evalueze impactul preconizat al rezultatului negocierilor asupra dreptului comunitar.
- (12) Ar trebui să se evalueze dacă există suficient interes comunitar pentru a încheia un acord bilateral între Comunitate și țara terță respectivă, sau, dacă este cazul, pentru a înlocui un acord bilateral existent între un stat membru și o țară terță, cu un acord comunitar. În acest scop, ar trebui informate toate statele membre cu privire la orice notificare primită de Comisie referitoare la un acord avut în vedere de un stat membru pentru a le permite acestora să își manifeste interesul privind participarea la inițiativa statului care a făcut notificarea. Dacă din acest schimb de informații rezultă suficient interes comunitar, Comisia ar trebui să ia în considerare propunerea unui mandat de negocieri în scopul încheierii unui acord între Comunitate și țara terță respectivă.
- (13) În cazul în care Comisia solicită informații suplimentare din partea unui stat membru în legătură cu evaluarea posibilității ca acel stat membru să fie autorizat să înceapă negocieri cu o țară terță, o astfel de solicitare nu ar trebui să afecteze termenul în care Comisia urmează să prezinte o decizie justificată privind cererea statului membru respectiv.
- (14) Atunci când autorizează începerea de negocieri oficiale, Comisia ar trebui, dacă este cazul, să poată propune orientări în materie de negociere sau să poată solicita includerea unor anumite clauze în acordurile avute în vedere. Comisia ar trebui să fie informată pe deplin pe parcursul diferitelor etape ale negocierilor cu privire la aspectele care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament și ar trebui să i se permită participarea ca observator în negocierile referitoare la aceste aspecte.
- (15) Cu ocazia informării Comisiei despre intenția de a începe negocieri cu o țară terță, statele membre ar trebui să informeze Comisia numai cu privire la elementele relevante pentru evaluarea pe care trebuie să o facă Comisia. Autorizarea de către Comisie și orice posibile orientări în materie de negociere, sau, dacă este cazul, refuzul Comisiei ar trebui să se refere numai la aspecte care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament.
- (16) Toate statele membre ar trebui informate cu privire la orice notificare făcută Comisiei referitoare la acordurile avute în vedere sau negociate și cu privire la orice decizie motivată a Comisiei în temeiul prezentului regulament. Aceste informații ar trebui totuși să respecte pe deplin posibilele cerințe de confidențialitate.
- (17) Parlamentul European, Consiliul și Comisia ar trebui să se asigure că orice informații considerate confidențiale sunt tratate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei ⁽¹⁾.
- (18) În situațiile în care Comisia, pe baza evaluărilor efectuate, intenționează să nu autorizeze începerea negocierilor oficiale sau încheierea unui acord negociat, aceasta ar trebui ca, înainte de a formula o decizie motivată, să emită un aviz pentru statul membru în cauză. În cazul refuzului de a autoriza încheierea unui acord negociat, avizul ar trebui de asemenea transmis Parlamentului European și Consiliului.
- (19) Pentru a se asigura că acordul negociat nu constituie un obstacol în calea punerii în aplicare a politicii externe a Comunității privind cooperarea judiciară în materie civilă și comercială, acordul ar trebui să prevadă fie denunțarea parțială sau totală a acestuia atunci când se încheie un acord ulterior între Comunitate sau Comunitate și statele sale membre, pe de o parte și aceeași țară terță, pe de altă parte, având același obiect, fie înlocuirea directă a dispozițiilor relevante ale acordului cu dispozițiile respectivului acord ulterior.
- (20) Ar trebui să se prevadă măsuri tranzitorii pentru reglementarea situațiilor în care, la data intrării în vigoare a prezentului regulament, un stat membru a deschis deja negocieri cu o țară terță cu privire la un acord sau a încheiat deja negocierile dar încă nu și-a exprimat consimțământul de a se obliga în virtutea acordului.

(¹) JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

- (21) Pentru a garanta că s-a dobândit suficientă experiență în ceea ce privește aplicarea prezentului regulament, Comisia ar trebui să prezinte un raport privind aplicarea acestuia nu mai devreme de opt ani de la adoptarea prezentului regulament. În respectivul raport, Comisia ar trebui, prin exercitarea propriilor prerogative, să confirme caracterul temporar al prezentului regulament sau să analizeze dacă prezentul regulament ar trebui înlocuit de un nou regulament care să reglementeze același obiect sau care să includă și aspecte specifice care intră în competența exclusivă a Comunității și sunt reglementate de alte instrumente comunitare, precum cele menționate la considerentul 5.
- (22) În cazul în care raportul prezentat de Comisie confirmă caracterul temporar al prezentului regulament, statele membre ar trebui totuși, după prezentarea raportului, să poată informa Comisia cu privire la negocierile în curs sau deja anunțate în vederea obținerii unei autorizări de încercare a unor negocieri oficiale.
- (23) În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din tratat, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.
- (24) În conformitate cu articolul 3 din Protocolul privind poziția Regatului Unit și a Irlandei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, Regatul Unit și Irlanda și-au notificat dorința de a participa la adoptarea și punerea în aplicare a prezentului regulament.
- (25) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, care nu este obligatoriu pentru aceasta și nu i se aplică,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

- (1) Prezentul regulament stabilește o procedură care să permită autorizarea unui stat membru să modifice un acord existent sau să negocieze și să încheie un nou acord cu o țară terță în conformitate cu condițiile stabilite în prezentul regulament.

Această procedură nu aduce atingere competențelor respective ale Comunității și ale statelor membre.

- (2) Prezentul regulament se aplică acordurilor privind aspecte specifice care fac parte, parțial sau în totalitate, din domeniul de aplicare al Regulamentului (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului

European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I) ⁽¹⁾ și al Regulamentului (CE) nr. 864/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor necontractuale (Roma II) ⁽²⁾.

- (3) Prezentul regulament nu se aplică în cazul în care Comunitatea a încheiat deja cu țara terță în cauză un acord având același obiect.

Articolul 2

Definiții

- (1) În sensul prezentului regulament, prin „acord” se înțelege:
- (a) un acord bilateral încheiat între un stat membru și o țară terță;
- (b) un acord regional între un număr limitat de state membre și țări terțe care se învecinează cu statele membre respective, care vizează soluționarea unor situații locale și care nu este deschis aderării altor state.

- (2) În contextul acordurilor regionale, astfel cum sunt menționate la alineatul (1) litera (b), orice trimitere în prezentul regulament la un stat membru sau la o țară terță se consideră ca făcând referire la statele membre sau, respectiv, la țările terțe vizate.

Articolul 3

Notificarea Comisiei

- (1) În cazul în care un stat membru intenționează să inițieze negocieri în vederea modificării unui acord existent sau pentru a încheia un nou acord care face parte din domeniul de aplicare al prezentului regulament, acesta notifică în scris intențiile sale Comisiei cât de curând posibil înainte de începerea preconizată a negocierilor oficiale.

- (2) Notificarea include, după caz, o copie a acordului existent, proiectul de acord sau proiectul de propunere și orice alte documente relevante. Statul membru descrie obiectul negocierilor și specifică aspectele care trebuie abordate în cadrul acordului avut în vedere sau dispozițiile acordului existent care trebuie modificate. Statul membru poate oferi orice alte informații suplimentare.

Articolul 4

Evaluarea efectuată de către Comisie

- (1) La primirea notificării menționate la articolul 3, Comisia evaluează dacă statul membru poate începe negocierile oficiale.

⁽¹⁾ JO L 177, 4.7.2008, p. 6.

⁽²⁾ JO L 199, 31.7.2007, p. 40.

(2) În cadrul acestei evaluări, Comisia verifică, în primul rând, dacă se preconizează, în termen de 24 de luni, un mandat de negociere în vederea încheierii unui acord între Comunitate și țara terță în cauză. În caz contrar, Comisia evaluează dacă toate condițiile următoare sunt îndeplinite:

- (a) statul membru în cauză a furnizat informații care dovedesc faptul că are un interes specific față de încheierea acordului datorită unor legături economice, geografice, culturale, istorice, sociale sau politice între statul membru și țara terță în cauză;
- (b) pe baza informațiilor furnizate de statul membru, acordul avut în vedere pare să nu lipsească de efect dreptul comunitar și să nu aducă atingere funcționării corespunzătoare a sistemului stabilit de dreptul respectiv; și
- (c) acordul avut în vedere nu ar aduce atingere obiectului și scopului politicii de relații externe adoptate de Comunitate.

(3) În cazul în care informațiile furnizate de statul membru nu sunt suficiente pentru scopurile evaluării, Comisia poate solicita informații suplimentare.

Articolul 5

Autorizarea de a începe negocieri oficiale

(1) În cazul în care acordul avut în vedere îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 4 alineatul (2), Comisia, în termen de 90 de zile de la primirea notificării menționate la articolul 3, emite o decizie motivată privind solicitarea statului membru, prin care îl autorizează să înceapă negocieri oficiale privind acordul respectiv.

Dacă este cazul, Comisia poate propune orientări în materie de negociere și poate solicita includerea anumitor clauze în acordul avut în vedere.

- (2) Acordul avut în vedere conține o clauză privind:
  - (a) denunțarea totală sau parțială a acordului în cazul în care se încheie un acord ulterior între Comunitate sau între Comunitate și statele sale membre, pe de o parte, și aceeași țară terță, pe de altă parte, având același obiect; sau
  - (b) înlocuirea directă a dispozițiilor relevante ale acordului cu dispozițiile unui acord ulterior încheiat între Comunitate sau între Comunitate și statele sale membre, pe de o parte, și aceeași țară terță, pe de altă parte, având același obiect.

Clauza menționată la primul paragraf litera (a) este formulată astfel: „(numele statului membru/statelor

membre) denunță prezentul acord, parțial sau în totalitate, în cazul și în momentul în care Comunitatea Europeană sau Comunitatea Europeană și statele sale membre încheie un acord cu (numele țării/țărilor terțe) al cărui obiect acoperă aceleași aspecte din domeniul justiției civile ca și cele reglementate de prezentul acord.”

Clauza menționată la primul paragraf litera (b) este formulată astfel: „Prezentul acord sau anumite dispoziții ale prezentului acord încetează să mai fie aplicabil(e) de la data intrării în vigoare a unui acord între Comunitatea Europeană sau Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și (numele țării/țărilor terțe), pe de altă parte, în ceea ce privește aspectele reglementate de acordul din urmă.”

Articolul 6

Refuzul de a autoriza începerea negocierilor oficiale

(1) În cazul în care, în baza evaluării făcute în temeiul articolului 4, Comisia intenționează să nu autorizeze începerea negocierilor oficiale ale acordului avut în vedere, aceasta emite un aviz adresat statului membru în cauză în termen de 90 de zile de la primirea notificării menționate la articolul 3.

(2) În termen de 30 de zile de la primirea avizului Comisiei, statul membru respectiv poate solicita Comisiei să înceapă discuțiile cu aceasta în vederea identificării unei soluții.

(3) Dacă statul membru respectiv nu solicită Comisiei să înceapă discuțiile cu aceasta în termenul prevăzut la alineatul (2), Comisia emite o decizie motivată privind solicitarea statului membru, în termen de 130 de zile de la primirea notificării menționate la articolul 3.

(4) În cazul discuțiilor menționate la alineatul (2), Comisia emite o decizie motivată privind solicitarea statului membru în termen de 30 de zile de la încheierea discuțiilor.

Articolul 7

Participarea Comisiei la negocieri

Comisia poate participa în calitate de observator la negocierile dintre statul membru și țara terță în ceea ce privește aspectele care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament. În cazul în care nu participă în calitate de observator, Comisia va fi informată în legătură cu evoluția și rezultatele negocierilor în diferitele etape ale desfășurării negocierilor.

*Articolul 8***Autorizarea de a încheia acordul**

(1) Înainte de semnarea unui acord negociat, statul membru vizat notifică Comisia cu privire la rezultatele negocierilor și îi transmite textul acordului.

(2) La primirea respectivei notificări, Comisia evaluează dacă acordul negociat:

(a) întrunește condițiile stabilite la articolul 4 alineatul (2) litera (b);

(b) întrunește condiția stabilită la articolul 4 alineatul (2) litera (c), în măsura în care există circumstanțe noi și excepționale în legătură cu acea condiție; și

(c) îndeplinește cerințele menționate la articolul 5 alineatul (2).

(3) În cazul în care acordul negociat îndeplinește condițiile și cerințele menționate la alineatul (2), Comisia, în termen de 90 de zile de la primirea notificării menționate la alineatul (1), emite o decizie motivată privind solicitarea statului membru, prin care îl autorizează să încheie respectivul acord.

*Articolul 9***Refuzul de a autoriza încheierea acordului**

(1) În cazul în care, pe baza evaluării făcute în temeiul articolului 8 alineatul (2), Comisia intenționează să nu autorizeze încheierea acordului negociat, aceasta emite un aviz adresat statului membru în cauză precum și Parlamentului European și Consiliului în termen de 90 de zile de la primirea notificării menționate la articolul 8 alineatul (1).

(2) În termen de 30 de zile de la primirea avizului Comisiei, statul membru respectiv poate solicita Comisiei să înceapă discuțiile cu aceasta în vederea identificării unei soluții.

(3) Dacă statul membru respectiv nu solicită Comisiei să înceapă discuțiile cu aceasta în termenul prevăzut la alineatul (2), Comisia emite o decizie motivată privind solicitarea statului membru, în termen de 130 de zile de la primirea notificării menționate la articolul 8 alineatul (1).

(4) În cazul discuțiilor menționate la alineatul (2), Comisia emite o decizie motivată privind solicitarea statului membru în termen de 30 de zile de la încheierea discuțiilor.

(5) În termen de 30 de zile de la luarea deciziei, Comisia trimite o notificare Parlamentului European și Consiliului cu privire la decizia sa.

*Articolul 10***Confidențialitatea**

Cu ocazia furnizării de informații Comisiei în temeiul articolului 3, articolului 4 alineatul (3) și articolului 8, statul membru poate indica dacă vreuna din informații trebuie considerată confidențială și dacă informațiile furnizate pot fi comunicate altor state membre.

*Articolul 11***Furnizarea de informații către statele membre**

Comisia transmite statelor membre notificările primite în temeiul articolelor 3 și 8 și, dacă este cazul, documentele însoțitoare, precum și deciziile motivate în temeiul articolelor 5, 6, 8 și 9, sub rezerva cerințelor de confidențialitate.

*Articolul 12***Dispoziții tranzitorii**

(1) Atunci când, la data intrării în vigoare a prezentului regulament, un stat membru a inițiat deja procesul de negociere pentru încheierea unui acord cu o țară terță, se aplică articolele 3-11.

În cazul în care stadiul negocierilor o permite, Comisia poate să propună orientări în materie de negociere sau să solicite includerea unor clauze speciale, conform articolului 5 alineatul (1) al doilea paragraf și respectiv articolului 5 alineatul (2).

(2) Atunci când, la data intrării în vigoare a prezentului regulament, un stat membru a finalizat deja negocierile, dar nu a încheiat încă acordul, se aplică articolul 3, articolul 8 alineatele (2)-(4) și articolul 9.

*Articolul 13***Revizuire**

(1) Nu mai devreme de 13 iulie 2017, Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport privind aplicarea prezentului regulament.

(2) În mod alternativ, acest raport:

(a) confirmă faptul că este potrivit ca prezentul regulament să expire la data stabilită în conformitate cu articolul 14 alineatul (1); sau

(b) recomandă ca prezentul regulament să fie înlocuit, începând cu data respectivă, cu un nou regulament.

(3) În cazul în care raportul recomandă înlocuirea prezentului regulament, astfel cum se menționează la alineatul (2) litera (b), acesta este însoțit de o propunere legislativă corespunzătoare.

*Articolul 14***Expirare**

(1) Prezentul regulament expiră la trei ani de la prezentarea de către Comisie a raportului menționat la articolul 13.

Termenul de trei ani menționat la primul paragraf începe să curgă din prima zi a lunii care urmează datei prezentării raportului fie către Parlamentul European, fie către Consiliu, fiind reținută data mai târzie.

(2) Fără a aduce atingere expirării prezentului regulament la data stabilită în conformitate cu alineatul (1), se permite

continuarea și încheierea, în condițiile stabilite de prezentul regulament, a tuturor negocierilor în curs la data respectivă la care a participat un stat membru în conformitate cu prezentul regulament.

*Articolul 15***Intrare în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre, în conformitate cu Tratatul de instituire a Comunității Europene.

Adoptat la Bruxelles, 13 iulie 2009.

Pentru Parlamentul European

Președintele

H.-G. PÖTTERING

Pentru Consiliu

Președintele

E. ERLANDSSON

**REGULAMENTUL (CE) NR. 663/2009 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 13 iulie 2009**

**de stabilire a unui program de ajutor pentru redresare economică prin acordarea de asistență
financiară comunitară pentru proiecte în domeniul energiei**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 156 și articolul 175 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Economia europeană se confruntă cu o încetinire acută ca urmare a crizei financiare. Sunt necesare eforturi extraordinare și urgente pentru a contracara această situație economică gravă și fără precedent. Pentru a restabili încrederea actorilor de pe piață, este necesară finalizarea fără întârziere a măsurilor cu impact asupra economiei.
- (2) În același timp, este clar că forța și viabilitatea pe termen lung a economiei europene depind de remodelarea acesteia astfel încât să facă față necesităților de siguranță energetică și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră. Preocupările crescânde legate de siguranța alimentării cu gaze naturale întăresc această concluzie.
- (3) Din perspectiva acestor preocupări, Consiliul European din 11 și 12 decembrie 2008 a aprobat prin concluziile sale Planul european de redresare economică (planul de redresare), prezentat de Comisie la 26 noiembrie 2008, care stabilește modalitățile prin care statele membre și Uniunea Europeană își pot coordona politicile și care oferă un nou stimulente pentru economia europeană, stimulente ce vizează obiectivele pe termen lung ale Comunității.
- (4) O parte importantă din planul de redresare este propunerea de creștere a cheltuielilor Comunității în anumite sectoare strategice, pentru a răspunde în acest

fel la lipsa de încredere a investitorilor și pentru a contribui la deschiderea căii către o economie mai puternică în viitor. Consiliul European a solicitat Comisiei să prezinte o listă de proiecte specifice, ținând seama de asigurarea unui echilibru geografic adecvat, pentru a consolida investițiile în special în dezvoltarea proiectelor de infrastructură.

- (5) Pentru ca planul de redresare să fie eficace, este esențial să se finanțeze măsuri care să soluționeze rapid atât criza economică, cât și necesitățile energetice urgente ale Comunității. Cu toate acestea, programul special stabilit prin prezentul regulament nu ar trebui, în niciun caz, să creeze un precedent pentru viitoarele rate de cofinanțare aplicabile în domeniul investițiilor pentru infrastructură.
- (6) Pentru a avea un impact tangibil și substanțial, măsurile respective ar trebui să se concentreze asupra anumitor sectoare specifice, în care acțiunea ar avea o contribuție marcantă la obiectivele de siguranță a alimentării cu energie și la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră; există proiecte mari, mature, care pot face uz în mod eficient și eficace de sume importante din asistența financiară și pot atrage sume importante pentru investiții din alte surse, inclusiv de la Banca Europeană de Investiții; și acțiunea la nivel european ar putea oferi valoare adăugată. Sectoarele infrastructurilor de gaze naturale și de energie electrică, energia eoliană offshore și captarea și stocarea dioxidului de carbon îndeplinesc aceste criterii. Alegerea sectoarelor menționate reflectă circumstanțele specifice ale planului de redresare și nu pune în discuție prioritatea majoră acordată eficienței energetice și promovării energiei din surse regenerabile, care au fost abordate în cadrul planului de redresare.
- (7) În cazul în care nu este posibil ca fondurile să fie angajate integral până la sfârșitul anului 2010, Comisia și-a declarat intenția de a propune, dacă este cazul, la elaborarea, în 2010, a raportului privind punerea în aplicare a prezentului regulament, măsuri care să permită finanțarea proiectelor adecvate planului de redresare, cum ar fi proiectele în domeniile eficienței energetice și energiei din surse regenerabile.
- (8) În cazul infrastructurilor de gaze naturale și de energie electrică, au apărut o serie de provocări pe parcursul ultimilor ani. Crizele recente ale gazelor naturale (iernile din anii 2006 și 2009) și creșterea prețurilor petrolului până la jumătatea anului 2008 au demonstrat cât de vulnerabilă este Europa. Resursele de energie indigene – gaze naturale și petrol – sunt în scădere, Europa fiind, prin urmare, din ce în ce mai dependentă de importuri pentru a se alimenta cu energie. În acest context, infrastructura energetică va juca un rol crucial.

⁽¹⁾ Avizul din 13 mai 2009 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ Avizul Parlamentului European din 6 mai 2009 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 7 iulie 2009.

- (9) Cu toate acestea, criza economică și financiară actuală afectează punerea în aplicare a proiectelor de infrastructură energetică. Unele proiecte importante, inclusiv proiecte de interes comunitar, se pot confrunta cu întârzieri drastice în punerea lor în aplicare din cauza insuficienței fondurilor. Este oportun, prin urmare, să se acționeze urgent în vederea susținerii investițiilor în infrastructurile energetice. Având în vedere durata îndelungată necesară pentru planificarea și apoi execuția acestor proiecte, este important să se realizeze imediat investiții comunitare în această infrastructură pentru a se putea accelera, în special, derularea unor proiecte de importanță deosebită pentru siguranța alimentării cu energie în cadrul Comunității. Această măsură va fi vitală pentru asigurarea siguranței alimentării cu energie a Comunității la prețuri competitive, atunci când economia se va relansa și când va crește cererea de energie la nivel mondial.
- (10) Dintre proiectele de infrastructură energetică, este necesar să se selecteze acele proiecte care sunt importante pentru funcționarea pieței interne a energiei, pentru siguranța alimentării cu energie și care contribuie, de asemenea, la redresarea economiei.
- (11) În cazul captării și stocării dioxidului de carbon și în special în cazul energiei eoliene offshore, prezentul regulament ar trebui să dezvolte Planul strategic european pentru tehnologiile energetice, prezentat de Comisie la 22 noiembrie 2007, care a invitat la realizarea unui plan strategic comun pentru eforturile privind cercetarea și inovarea în domeniul energiei, în concordanță cu obiectivele politicii energetice a UE, angajându-se totodată în direcția instituirii a șase inițiative industriale europene. Consiliul European din 16 octombrie 2008 a solicitat prin concluziile sale Comisiei să accelereze în mod semnificativ implementarea planului strategic european pentru tehnologiile energetice. Acest program inițiază finanțarea pentru proiecte privind captarea și stocarea carbonului și energia eoliană offshore, fără a aduce atingere instituirii în viitor a celor șase inițiative industriale privind proiectele demonstrative din domeniul energiei, după cum se subliniază în Planul strategic european pentru tehnologiile energetice.
- (12) Pentru a avea un impact imediat asupra crizei economice, este esențial ca prezentul regulament să stabilească o listă a proiectelor care pot primi imediat asistență financiară, sub rezerva conformității cu criteriile de eficiență și eficacitate și cu limitele stabilite prin pachetul financiar.
- (13) În cazul proiectelor privind infrastructura de gaze naturale și de energie electrică, ar trebui să se stabilească o listă în conformitate cu contribuția proiectului la obiectivele de siguranță și diversificare a surselor de alimentare, astfel cum se identifică în cea de-a doua reexaminare strategică a politicii energetice din 13 noiembrie 2008, realizată de Comisie și aprobată de Parlamentul European prin rezoluția sa din 3 februarie 2009 și de Consiliu prin concluziile sale din 19 februarie 2009. Proiectele ar trebui să fie selectate pe baza faptului că pun în aplicare prioritățile identificate în respectiva reexaminare, că au atins un grad de maturitate rezonabil și că aduc o contribuție la siguranța și diversificarea surselor de energie și de alimentare; la optimizarea capacității rețelei și integrarea pieței interne a energiei, în special în ceea ce privește secțiunea transfrontalieră; la dezvoltarea rețelei pentru întărirea coeziunii economice și sociale prin reducerea izolării regiunilor sau insulelor celor mai defavorizate din Comunitate; la conectarea resurselor de energie regenerabile; la siguranța, fiabilitatea și interoperabilitatea rețelelor interconectate; și la solidaritatea dintre statele membre. Punerea în aplicare a proiectelor menționate va impune un angajament din partea autorităților naționale, regionale și locale pentru accelerarea procedurilor administrative și a eliberării autorizațiilor. În cazul a numeroase proiecte, susținerea nu va fi disponibilă în intervalul de timp prevăzut, dacă nu va avea loc această accelerare.
- (14) În cazul energiei eoliene offshore, lista ar trebui să cuprindă proiecte care pot fi considerate, pe baza informațiilor culese de la părțile interesate în cadrul Platformei tehnologice europene pentru energie eoliană, de la întreprinderi din domeniu și din alte surse, a fi aprobate și gata de implementare, a fi inovatoare, plecând totodată de la concepte bine stabilite; a avea capacitate de accelerare ca urmare a unui stimulente financiar; a avea semnificație în context transfrontalier; a fi pe scară largă; și a fi în măsură să demonstreze modul în care rezultatele progreselor tehnologice vor fi diseminate în mod eficient în lumina obiectivelor și structurilor aprobate prin Planul strategic european pentru tehnologiile energetice. Asistența financiară ar trebui să fie direcționată către proiectele care sunt în măsură să înregistreze o dezvoltare considerabilă în perioada 2009-2010.
- (15) În cazul captării și stocării carbonului, lista ar trebui întocmită în principal pe baza informațiilor culese de la părțile interesate din cadrul Forumului combustibililor fosili, al Platformei tehnologice pentru centrale electrice pe bază de combustibili fosili și cu emisii zero și din alte surse. Asistența financiară ar trebui să fie direcționată către proiectele care sunt în măsură să înregistreze o dezvoltare considerabilă în perioada 2009-2010. Măsura în care proiectele sunt gata să demareze ar trebui să fie evaluată pe baza existenței unui concept matur și fezabil pentru instalația industrială, inclusiv pentru componenta acesteia de captare a carbonului, a existenței unui concept matur și fezabil pentru transportarea și stocarea CO₂ și a unui angajament clar al autorităților locale în ceea ce privește susținerea proiectului. Proiectele ar trebui, de asemenea, să facă dovada modului în care rezultatele progreselor tehnologice vor fi diseminate eficient și a modului în care vor accelera realizarea obiectivelor prevăzute în Planul strategic european pentru tehnologiile energetice.
- (16) Va fi necesar să se facă o selecție între propunerile eligibile. O astfel de selecție ar trebui să asigure, printre altele, că se oferă susținere pentru cel mult o propunere privind captarea și stocarea carbonului în fiecare stat membru, pentru a se permite investigarea unei largi varietăți de condiții de stocare geologică și pentru a se sprijini obiectivul de a încuraja redresarea economiei în întreaga Europă.

- (17) Finanțarea comunitară nu ar trebui să denatureze în mod nejustificat concurența sau funcționarea pieței interne, având în vedere, în special, normele privind accesul terților și eventualele exceptări privind accesul terților. Orice fonduri naționale suplimentare, care se adaugă la finanțarea comunitară, ar trebui să ia în considerare normele privind ajutoarele de stat. Indiferent de formă, asistența financiară comunitară ar trebui să se acorde în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene („regulamentul financiar”) ⁽¹⁾ și ale Regulamentului (CE, Euratom) nr. 2342/2002 al Comisiei din 23 decembrie 2002 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene ⁽²⁾, cu excepția situațiilor în care dispozițiile prezentului regulament deviază în mod explicit de la normele respective.
- (18) Ca urmare a necesității urgente de soluționare a crizei economice și a necesităților presante de energie ale Comunității, prezentul regulament conține deja dispoziții detaliate cu privire la modalitățile financiare de acordare a asistenței, inclusiv o listă a proiectelor eligibile. În plus, datorită necesității urgente a unor măsuri de stimulare, toate angajamentele juridice de implementare a angajamentelor bugetare asumate în 2009 și 2010 ar trebui efectuate până la sfârșitul anului 2010.
- (19) Atunci când acțiunile finanțate în temeiul prezentului regulament sunt puse în aplicare, ar trebui protejate interesele financiare ale Comunității prin aplicarea de măsuri preventive antifraudă, anticorupție și împotriva oricăror alte activități ilegale, prin controale efective și prin recuperarea sumelor plătite în mod necuvenit, precum și, în cazul în care se constată abateri, prin sancțiuni eficiente, proporționale și cu efect de descurajare, în conformitate cu Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene ⁽³⁾, cu Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri ⁽⁴⁾ și cu Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 mai 1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) ⁽⁵⁾.
- (20) Având în vedere natura aspectelor din subprograme, Comisia ar trebui să fie asistată de diferite comitete pentru selectarea propunerilor reținute pentru finanțare și pentru stabilirea valorii finanțării care urmează să fie acordată în cadrul fiecărui subprogram.
- (21) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament ar trebui să se adopte în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽⁶⁾.
- (22) Deoarece obiectivele prezentului regulament, respectiv sprijinirea redresării economice în Comunitate, satisfacerea necesităților de siguranță energetică și reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră prin creșterea cheltuielilor pentru anumite sectoare strategice, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre și, prin urmare, având în vedere domeniul de aplicare a prezentului regulament, precum și caracterul sectoarelor și proiectelor selectate, pot fi realizate mai bine la nivelul Comunității, Comunitatea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în respectivul articol, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar în vederea atingerii acestor obiective.
- (23) Ca urmare a necesității urgente de soluționare a crizei economice și a necesităților presante de energie ale Comunității, prezentul regulament ar trebui să intre în vigoare imediat după publicare,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII INTRODUCTIVE

Articolul 1

Obiectul

Prezentul regulament instituie un instrument de finanțare, denumit Programul energetic european pentru redresare (PEER), pentru derularea în Comunitate a unor proiecte în domeniul energiei, care, prin asigurarea unui stimul financiar, să contribuie la redresarea economică, la siguranța alimentării cu energie și la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră.

Prezentul regulament instituie subprograme pentru a realiza respectivele obiective în următoarele domenii:

- (a) infrastructurile de gaze naturale și de energie electrică;
- (b) energia eoliană offshore; și
- (c) captarea și stocarea carbonului.

Prezentul regulament identifică proiectele care urmează a fi finanțate în cadrul fiecărui subprogram și prevede criteriile de identificare și acțiuni de executare pentru realizarea proiectelor respective.

⁽⁶⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

⁽¹⁾ JO L 248, 16.9.2002, p. 1.

⁽²⁾ JO L 357, 31.12.2002, p. 1.

⁽³⁾ JO L 312, 23.12.1995, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 292, 15.11.1996, p. 2.

⁽⁵⁾ JO L 136, 31.5.1999, p. 1.

*Articolul 2***Definiții**

În sensul prezentului regulament se aplică următoarele definiții:

- (a) „captarea și stocarea carbonului” înseamnă captarea dioxidului de carbon (CO₂) de la instalațiile industriale, transportarea acestuia la un sit de stocare și injectarea într-o formațiune geologică subterană adecvată în scopul stocării permanente;
- (b) „costurile eligibile” au același înțeles ca și în Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2342/2002;
- (c) „infrastructuri de gaze naturale și de energie electrică” înseamnă:
  - (i) toate liniile de înaltă tensiune, exclusiv cele ale rețelelor de distribuție, și legăturile submarine, cu condiția ca această infrastructură să fie folosită pentru transporturi sau conexiuni interregionale sau internaționale;
  - (ii) conducte de gaz natural de înaltă presiune, exclusiv cele ale rețelelor de distribuție;
  - (iii) instalații subterane de stocare conectate la conductele de gaz natural de înaltă presiune menționate la punctul (ii);
  - (iv) instalații de recepție, stocare și regazificare pentru gazul natural lichefiat (GNL); și
  - (v) orice echipamente sau instalații esențiale pentru ca infrastructura menționată la subpunctele (i), (ii), (iii) sau (iv) să funcționeze corespunzător, inclusiv sistemele de protecție, monitorizare și control;
- (d) „parte a unui proiect” înseamnă orice activitate care este independentă din punct de vedere financiar, tehnic sau temporal și care contribuie la finalizarea unui proiect;
- (e) „faza investițională” înseamnă faza din proiect pe durata căreia are loc construcția și sunt suportate costurile de capital;
- (f) „energia eoliană offshore” înseamnă energia electrică generată de motoare cu turbină acționate de vânt, care sunt situate pe mare, indiferent dacă se află în apropiere sau la depărtare de țărm;
- (g) „faza de planificare” înseamnă faza din proiect care precede faza investițională, pe durata căreia se pregătește punerea în aplicare a proiectului și care include, după caz, evaluarea fezabilității, studiile preliminare și tehnice, obținerea licențelor și a autorizațiilor și în care sunt suportate costurile de capital.

*Articolul 3***Bugetul**

- (1) Pachetul financiar pentru punerea în aplicare a PEER pentru 2009 și 2010 este de 3 980 000 000 EUR, alocate după cum urmează:
  - (a) proiecte privind infrastructura de gaze naturale și de energie electrică: 2 365 000 000 EUR;
  - (b) proiecte privind energia eoliană offshore: 565 000 000 EUR;
  - (c) proiecte pentru captarea și stocarea carbonului: 1 050 000 000 EUR.
- (2) Angajamentele juridice individuale de punere în aplicare a angajamentelor bugetare asumate în 2009 și 2010 se efectuează până la 31 decembrie 2010.

CAPITOLUL II

SUBPROGRAME

SECȚIUNEA 1

Proiectele privind infrastructura de gaze naturale și de energie electrică*Articolul 4***Obiective**

Comunitatea promovează proiectele privind infrastructura de gaze naturale și de energie electrică care au cea mai mare valoare adăugată comunitară și care contribuie la următoarele obiective:

- (a) siguranța și diversificarea surselor de energie, a rutelor și a alimentării;
- (b) optimizarea capacității rețelei de energie și integrarea pieței interne a energiei, în special în ceea ce privește secțiunea transfrontalieră;
- (c) dezvoltarea rețelei pentru întărirea coeziunii economice și sociale prin reducerea izolării regiunilor sau insulelor celor mai defavorizate din Comunitate;
- (d) conectarea și integrarea surselor de energie regenerabile; și
- (e) siguranța, fiabilitatea și interoperabilitatea rețelelor de energie interconectate, inclusiv posibilitatea de a utiliza, după caz, fluxuri de gaze multidirecționale.

*Articolul 5***Priorități**

PEER servește la adaptarea și dezvoltarea de urgență a rețelelor de energie de importanță deosebită pentru Comunitate, în sprijinul funcționării pieței interne a energiei, și îndeosebi la creșterea capacității de interconectare, siguranța și diversificarea alimentării, precum și la depășirea obstacolelor legate de mediu, tehnice și financiare. Este necesar să se acorde un sprijin comunitar special pentru o dezvoltare mai intensivă a rețelelor energetice și pentru accelerarea construirii acestora, mai ales acolo unde există o diversitate redusă a rutelor și a surselor de alimentare.

*Articolul 6***Acordarea asistenței financiare comunitare**

(1) Asistența financiară în cadrul PEER (asistența PEER) pentru proiectele privind infrastructura de gaze naturale și de energie electrică se acordă pentru acțiuni care pun în aplicare proiectele enumerate în partea A din anexă, sau anumite părți din proiectele respective, și care contribuie la îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 4.

(2) Comisia lansează o cerere de propuneri pentru identificarea acțiunilor menționate la alineatul (1) și evaluează conformitatea propunerilor respective cu criteriile de eligibilitate stabilite la articolul 7 și cu criteriile de selecție și de atribuire stabilite la articolul 8.

(3) Comisia informează beneficiarii cu privire la orice asistență PEER care urmează să fie acordată.

*Articolul 7***Eligibilitate**

(1) Propunerile sunt eligibile pentru asistența PEER numai dacă pun în aplicare proiectele enumerate în partea A din anexă, nu depășesc valoarea maximă a asistenței PEER stabilită în anexa respectivă și îndeplinesc criteriile de selecție și de atribuire prevăzute la articolul 8.

(2) Propunerile se pot depune:

- (a) de către unul sau mai multe state membre în comun;
- (b) cu acordul tuturor statelor membre direct interesate de proiectul în cauză:
  - (i) de către una sau mai multe întreprinderi sau organisme publice ori private, în comun;
  - (ii) de către una sau mai multe organizații internaționale, în comun; sau
  - (iii) de către o întreprindere comună.

(3) Nu sunt eligibile propunerile depuse de persoane fizice.

*Articolul 8***Criterii de selecție și de atribuire**

(1) La evaluarea propunerilor primite în cadrul cererii de propuneri menționate la articolul 6 alineatul (2), Comisia aplică următoarele criterii de selecție:

- (a) caracterul viabil și adecvat din punct de vedere tehnic al abordării;
- (b) caracterul viabil al pachetului financiar pentru întreaga fază investițională a acțiunii.

(2) La evaluarea propunerilor primite în cadrul cererii de propuneri menționate la articolul 6 alineatul (2), Comisia aplică următoarele criterii de atribuire:

- (a) maturitatea, definită prin atingerea stadiului de investiții și ocazionarea unor cheltuieli de capital substanțiale până la sfârșitul anului 2010;
- (b) măsura în care lipsa accesului la finanțare întârzie punerea în aplicare a acțiunii;
- (c) măsura în care asistența PEER va stimula finanțarea publică și privată;
- (d) impactul socioeconomic;
- (e) impactul asupra mediului;
- (f) contribuția la continuitatea și interoperabilitatea rețelei energetice, precum și la optimizarea capacității;
- (g) contribuția la ameliorarea calității serviciilor, a siguranței și a securității;
- (h) contribuția la crearea unei piețe a energiei bine integrate.

*Articolul 9***Condiții de finanțare**

(1) Asistența PEER contribuie la cheltuielile legate de proiect aferente punerii în aplicare a acestuia, suportate de beneficiari sau de părți terțe responsabile de punerea în aplicare a acestuia.

(2) Asistența PEER nu depășește 50 % din costurile eligibile.

Articolul 10

Instrumente

(1) În urma cererii de propuneri menționate la articolul 6 alineatul (2), Comisia, hotărând în conformitate cu procedura de gestionare menționată la articolul 26 alineatul (2), selectează propunerile care vor beneficia de asistență PEER și stabilește valoarea asistenței PEER care urmează să fie acordată. Comisia precizează condițiile și metodele de punere în aplicare a propunerilor.

(2) Asistența PEER se acordă pe baza unor decizii ale Comisiei.

Articolul 11

Responsabilități financiare ale statelor membre

(1) Statele membre realizează monitorizarea tehnică și controlul financiar al proiectelor, în strânsă colaborare cu Comisia, și certifică valoarea și conformitatea cu prezentul regulament a cheltuielilor suportate în legătură cu proiectele sau cu părți ale proiectelor. Statele membre pot solicita participarea Comisiei pe durata controalelor la fața locului.

(2) Statele membre informează Comisia cu privire la măsurile adoptate în temeiul alineatului (1) și, în special, furnizează o descriere a sistemelor de control, gestionare și monitorizare instituite pentru asigurarea finalizării cu succes a proiectelor.

SECȚIUNEA 2

Proiecte privind energia eoliană offshore

Articolul 12

Acordarea asistenței PEER

(1) Asistența PEER pentru proiecte privind energia eoliană offshore se acordă în urma unei cereri de propuneri care se limitează la acțiunile prin care se pun în aplicare proiectele enumerate în partea B din anexă.

(2) Comisia lansează o cerere de propuneri pentru identificarea acțiunilor menționate la alineatul (1) și evaluează conformitatea propunerilor cu criteriile de eligibilitate stabilite la articolul 13 și cu criteriile de selecție și de atribuire stabilite la articolul 14.

(3) Comisia informează beneficiarii cu privire la orice asistență PEER care urmează să fie acordată.

Articolul 13

Eligibilitate

(1) Propunerile sunt eligibile pentru asistență PEER numai dacă pun în aplicare proiectele enumerate în partea B din

anexă, nu depășesc valoarea maximă a asistenței PEER stabilită în anexa respectivă și îndeplinesc criteriile de selecție și de atribuire prevăzute la articolul 14. Proiectele respective sunt conduse de o societate comercială.

(2) Propunerile pot fi depuse de una sau de mai multe întreprinderi în comun.

(3) Nu sunt eligibile propunerile depuse de persoane fizice.

Articolul 14

Criterii de selecție și de atribuire

(1) La evaluarea propunerilor primite în cadrul cererii de propuneri menționate la articolul 12 alineatul (1), Comisia aplică următoarele criterii de selecție:

- (a) caracterul viabil și adecvat din punct de vedere tehnic al abordării;
- (b) viabilitatea pachetului financiar pentru întreaga fază investițională a proiectului.

(2) La evaluarea propunerilor primite în cadrul cererii de propuneri menționate la articolul 12 alineatul (1), Comisia aplică următoarele criterii de atribuire:

- (a) maturitatea, definită prin atingerea stadiului de investiții și ocazionarea unor cheltuieli de capital substanțiale până la sfârșitul anului 2010;
- (b) măsura în care lipsa accesului la finanțare întârzie punerea în aplicare a acțiunii;
- (c) măsura în care proiectul ameliorează sau sporește anvergura instalațiilor și infrastructurilor care sunt deja în construcție sau care se găsesc în faza de planificare;
- (d) măsura în care proiectul include construirea unor instalații sau infrastructuri de dimensiuni reale și la scară industrială și măsura în care abordează în special următoarele aspecte:
  - (i) reglarea variațiilor energiei electrice din surse eoliene prin sisteme integratoare;
  - (ii) existența unor sisteme de stocare la scară largă;
  - (iii) gestionarea fermelor eoliene ca centrale electrice virtuale (cu mai mult de 1 GW);
  - (iv) existența unor turbine plasate la o depărtare mai mare de țărm sau la o adâncime mai mare (la 20-50 m) decât cea actuală standard;

- (v) designuri inovatoare pentru substructuri; sau
- (vi) procese de asamblare, instalare, funcționare și dezafectare și testarea acestor procese în proiecte de mărime naturală.
- (e) caracteristicile inovatoare ale proiectului și măsura în care acesta va face dovada implementării acestor caracteristici;
- (f) impactul proiectului și contribuția acestuia la rețeaua eoliană offshore comunitară, inclusiv la potențialul de replicare al acesteia;
- (g) angajamentul dovedit de beneficiari de a difuza către alți operatori europeni rezultatele progreselor tehnologice realizate de proiect, într-un mod compatibil cu legislația comunitară și, în special, cu obiectivele și structurile subliniate în Planul strategic european pentru tehnologiile energetice.

Articolul 15

Condiții de finanțare

- (1) Asistența PEER contribuie la cheltuielile legate de proiect aferente punerii în aplicare a acestuia.
- (2) Asistența PEER nu depășește 50 % din costurile eligibile.

Articolul 16

Instrumente

- (1) În urma cererii de propuneri menționate la articolul 12 alineatul (1), Comisia, hotărând în conformitate cu procedura de gestionare menționată la articolul 26 alineatul (2), selectează propunerile care vor beneficia de asistență PEER și stabilește valoarea finanțării care urmează să fie acordată. Comisia precizează condițiile și metodele de punere în aplicare a propunerilor.
- (2) Asistența PEER se acordă pe baza unor acorduri de grant.

SECȚIUNEA 3

Proiecte privind captarea și stocarea carbonului

Articolul 17

Acordarea asistenței PEER

- (1) Asistența PEER pentru proiecte privind captarea și stocarea carbonului se acordă pentru acțiuni prin care se pun în aplicare proiectele enumerate în partea C din anexă.
- (2) Comisia lansează o cerere de propuneri pentru identificarea acțiunilor menționate la alineatul (1) din prezentul

articol și evaluează conformitatea propunerilor cu criteriile de eligibilitate stabilite la articolul 18 și cu criteriile de selecție și de atribuire stabilite la articolul 19.

(3) În cazul în care mai multe propuneri aferente unor proiecte situate în același stat membru îndeplinesc criteriile de eligibilitate stabilite la articolul 18 și criteriile de selecție stabilite la articolul 19 alineatul (1), Comisia selectează în vederea acordării asistenței PEER, pe baza criteriilor de atribuire stabilite la articolul 19 alineatul (2), cel mult una dintre aceste propuneri pentru fiecare stat membru.

(4) Comisia informează beneficiarii cu privire la orice asistență PEER care urmează să fie acordată.

Articolul 18

Eligibilitate

(1) Propunerile sunt eligibile pentru asistență PEER numai dacă pun în aplicare proiectele enumerate în partea C din anexă și îndeplinesc criteriile de selecție și de atribuire în conformitate cu articolul 19, precum și următoarele condiții:

- (a) proiectele demonstrează că au capacitatea de a capta minimum 80 % din CO₂ în instalații industriale și de a transporta și stoca geologic în subteran CO₂-ul respectiv, în condiții de siguranță;
- (b) în instalațiile de producere a energiei electrice, este demonstrată captarea CO₂ într-o instalație cu o putere electrică de cel puțin 250 MW sau echivalent;
- (c) promotorii proiectelor se angajează printr-o declarație cu caracter obligatoriu să pună cunoștințele generice dobândite prin intermediul centralei electrice demonstrative la dispoziția întregului sector și a Comisiei, pentru a contribui la Planul strategic european pentru tehnologiile energetice.
- (2) Propunerile sunt depuse de una sau de mai multe întreprinderi în comun.
- (3) Nu sunt eligibile propunerile depuse de persoane fizice.

Articolul 19

Criterii de selecție și de atribuire

(1) La evaluarea propunerilor primite în cadrul cererii de propuneri menționate la articolul 17 alineatul (2), Comisia aplică următoarele criterii de selecție:

- (a) caracterul viabil și adecvat din punct de vedere tehnic al abordării;

- (b) maturitatea, definită prin atingerea stadiului de investiții, care include explorarea și dezvoltarea opțiunilor de stocare, precum și prin ocazionarea unor cheltuieli de investiții substanțiale pentru proiect până la sfârșitul anului 2010;
- (c) caracterul viabil al pachetului financiar pentru întreaga fază investițională a proiectului;
- (d) identificarea tuturor permiselor necesare pentru construirea și funcționarea proiectului în situl (siturile) propus(e), precum și existența unei strategii privind obținerea acestor premise.
- (2) La evaluarea propunerilor primite în cadrul cererii de propuneri menționate la articolul 17 alineatul (2), Comisia aplică următoarele criterii de atribuire:
- (a) măsura în care lipsa accesului la finanțare întârzie implementarea acțiunii;
- (b) finanțarea solicitată/tonă de CO₂ cu care urmează să se reducă emisiile în primii cinci ani de funcționare a proiectului;
- (c) complexitatea proiectului și gradul de inovare al întregii instalații, inclusiv activitățile de cercetare conexe, precum și angajamentul demonstrat de beneficiari de a difuza către alți operatori europeni rezultatele progreselor tehnologice realizate de proiect, în concordanță cu legislația comunitară și, în special, cu obiectivele și structurile definite în Planul strategic european pentru tehnologiile energetice;
- (d) caracterul viabil și adecvat al planului de gestionare, inclusiv în ceea ce privește informațiile și datele științifice, tehnologice și tehnice pe care le conține și care demonstrează capacitatea conceptului propus de a asigura funcționalitatea proiectului până la 31 decembrie 2015.

Articolul 20

Condiții de finanțare

- (1) Asistența PEER contribuie numai la cheltuielile legate de proiect aferente punerii în aplicare a acestuia, care se pot atribui captării, transportului și stocării carbonului, luându-se în considerare eventualele beneficii obținute din exploatare.
- (2) Asistența PEER nu depășește 80 % din totalul costurilor de investiție eligibile.

Articolul 21

Instrumente

- (1) În urma cererii de propuneri menționate la articolul 17 alineatul (2), Comisia, hotărând în conformitate cu procedura de

gestionare menționată la articolul 26 alineatul (2), selectează propunerile care vor beneficia de asistență PEER și stabilește valoarea asistenței PEER care urmează să fie acordată. Comisia precizează condițiile și metodele de punere în aplicare a propunerilor.

- (2) Asistența PEER se acordă pe baza unor acorduri de grant.

CAPITOLUL III

DISPOZIȚII COMUNE

Articolul 22

Alt tip de asistență și instrumente PEER

- (1) O parte din asistența comunitară pentru proiectele enumerate în anexă se poate acorda sub forma unei contribuții la un instrument adecvat din resursele Băncii Europene de Investiții. Această contribuție nu depășește 500 000 000 EUR.
- (2) Expunerea Comunității în raport cu instrumentul de garantare a împrumuturilor sau orice alt instrument de finanțare, inclusiv comisioanele de administrare și alte costuri eligibile, este limitată la valoarea contribuției comunitare la instrumentul respectiv, nefiind permise alte angajamente ale bugetului general al Uniunii Europene.
- (3) Comisia, hotărând în conformitate cu procedura de gestionare menționată la articolul 26 alineatul (2), ia o decizie privind valoarea asistenței PEER care urmează să fie acordată instrumentului respectiv. Comisia și Banca Europeană de Investiții încheie un memorandum de înțelegere prin care se precizează condițiile și metodele de punere în aplicare a deciziei menționate.

Articolul 23

Modalități de programare și de executare

- (1) Cererile de propuneri sunt lansate direct de către Comisie, pe baza disponibilităților bugetare menționate la articolul 3 alineatul (1) și pe baza criteriilor de eligibilitate, de selecție și de atribuire enunțate în capitolul II.
- (2) Asistența PEER acoperă numai cheltuielile legate de proiect care sunt suportate de beneficiari și, în ceea ce privește proiectele finanțate în temeiul articolului 9, și cheltuielile suportate de părțile terțe responsabile de punerea în aplicare a unui proiect. Cheltuielile pot fi eligibile de la data menționată la articolul 29.

- (3) TVA-ul nu constituie un cost eligibil, cu excepția TVA-ului nerambursabil.

(4) Proiectele și acțiunile finanțate în temeiul prezentului regulament sunt realizate în conformitate cu legislația comunitară și țin seama de politicile comunitare cu relevanță, în special de cele privind concurența, inclusiv normele referitoare la ajutoarele de stat, protecția mediului, sănătatea, dezvoltarea durabilă și achizițiile publice.

Articolul 24

Responsabilități generale ale statelor membre

În cadrul sferei lor de competență, statele membre depun toate eforturile pentru a pune în aplicare proiectele care beneficiază de asistență PEER, în special prin intermediul unor proceduri eficiente administrative și de acordare a autorizațiilor, licențelor și certificatelor.

Articolul 25

Protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene

(1) Comisia se asigură că, atunci când se pun în aplicare acțiuni finanțate în temeiul prezentului regulament, interesele financiare ale Comunității sunt protejate prin aplicarea de măsuri preventive antifraudă, anticorupție și împotriva oricăror alte activități ilegale, prin controale efective și prin recuperarea sumelor plătite în mod necuvenit, precum și, în cazul în care se constată abateri, prin sancțiuni eficace, proporționale și cu efect de descurajare, în conformitate cu Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95, cu Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2185/96 și cu Regulamentul (CE) nr. 1073/1999.

(2) În ceea ce privește acțiunile comunitare finanțate în temeiul prezentului regulament, noțiunea de abatere menționată la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 înseamnă orice încălcare a unei dispoziții de drept comunitar sau orice nerespectare a unei obligații contractuale ca urmare a unei acțiuni sau omisiuni din partea unui operator economic, care are sau ar avea ca efect prejudicierea, printr-o cheltuială nejustificată, a bugetului general al Uniunii Europene sau a bugetelor gestionate de către aceasta.

(3) Toate măsurile de executare adoptate în vederea aplicării prezentului regulament prevăd, în special, supravegherea și controlul financiar realizate de Comisie sau de orice reprezentant autorizat de către aceasta, precum și prin audituri ale Curții de Conturi Europene, inclusiv, dacă este necesar, audituri efectuate la fața locului.

CAPITOLUL IV

DISPOZIȚII DE EXECUTARE ȘI DISPOZIȚII FINALE

Articolul 26

Comitete

(1) Comisia este asistată de următoarele comitete:

(a) în cazul proiectelor privind infrastructura de gaze naturale și de energie electrică, comitetul instituit prin articolul 15 din Regulamentul (CE) nr. 680/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2007 de stabilire a normelor generale pentru acordarea asistenței financiare comunitare în domeniul rețelelor transeuropene de transport și energetice ⁽¹⁾;

(b) în cazul proiectelor privind energia eoliană offshore, comitetul instituit prin articolul 8 din Decizia 2006/971/CE a Consiliului din 19 decembrie 2006 privind Programul specific „Cooperare” de punere în aplicare al celui de-al șaptelea Program Cadru al Comunității Europene pentru acțiuni de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative (2007-2013) ⁽²⁾;

(c) în cazul proiectelor privind captarea și stocarea carbonului, comitetul instituit prin articolul 8 din Decizia 2006/971/CE.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 4 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

Perioada prevăzută la articolul 4 alineatul (3) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la o lună.

Articolul 27

Evaluarea

(1) Comisia realizează o evaluare intermediară a PEER până la 31 decembrie 2011 în scopul examinării eficacității în modul de utilizare a fondurilor.

(2) Comisia poate solicita unui stat membru beneficiar să furnizeze o evaluare specifică a proiectelor finanțate în temeiul secțiunii 1 din capitolul II sau, după caz, să îi ofere informațiile și sprijinul necesare pentru a realiza o evaluare a proiectelor respective.

(3) Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor un raport de evaluare a rezultatelor înregistrate de PEER.

Articolul 28

Informarea Parlamentului European și a Consiliului

Comisia supraveghează punerea în aplicare a prezentului regulament. În fiecare an, la prezentarea proiectului preliminar de buget, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind punerea în aplicare a PEER.

⁽¹⁾ JO L 162, 22.6.2007, p. 1.

⁽²⁾ JO L 400, 30.12.2006, p. 86.

În cazul în care raportul identifică riscuri majore în cadrul punerii în aplicare a proiectelor prioritare, Comisia recomandă măsuri în vederea neutralizării riscurilor și, după caz înaintează propuneri suplimentare de proiecte, coerente cu planul de redresare.

Articolul 29

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 13 iulie 2009.

Pentru Parlamentul European

Președintele

H.-G. PÖTTERING

Pentru Consiliu

Președintele

E. ERLANDSSON

ANEXĂ

PROIECTE ELIGIBILE

A. Proiecte de infrastructură de gaze naturale și energie electrică

1. Puncte de interconexiune de gaze

Proiect	Amplasarea proiectelor care beneficiază de sprijin	Contribuția comunitară prevăzută (milioane EUR)
Coridorul sudic al gazelor		
Nabucco	Austria, Ungaria, Bulgaria, Germania, România	200
ITGI – Poseidon	Italia, Grecia	100
Interconexiunea baltică		
Skanded/Baltic pipe	Polonia, Danemarca, Suedia	150
Rețeaua GNL		
Terminal de gaz natural lichefiat pe coasta poloneză în portul Świnoujście	Polonia	80
Europa Centrală și de Sud-Est		
Punct de interconexiune Slovacia-Ungaria (Vel'ký Krtíš-Vecsés)	Slovacia, Ungaria	30
Sistem de transport de gaze în Slovenia de la frontiera austriacă la Ljubljana (cu excepția tronsonului Rogatec-Kidričevo)	Slovenia	40
Interconexiunea Bulgaria-Grecia (Stara Zagora-Dimitrovgrad-Komotini)	Bulgaria, Grecia	45
Punct de interconexiune de gaze România-Ungaria	România, Ungaria	30
Extinderea capacității de stocare a gazelor în platforma cehă	Republica Cehă	35
Infrastructură și echipamente care să permită inversarea fluxului de gaze în eventualitatea unei întreruperi de scurtă durată a alimentării	Austria, Bulgaria, Republica Cehă, Estonia, Grecia, Ungaria, Letonia, Lituania, Polonia, Portugalia, România, Slovacia	80
Interconexiunea Slovacia-Polonia	Slovacia, Polonia	20
Interconexiunea Ungaria-Croația	Ungaria	20
Interconexiunea Bulgaria-România	Bulgaria, România	10
Mediterrana		
Consolidarea rețelei de gaze franceze pe axa Africa-Spania-Franța	Franța	200
GALSI (Gazoduct Algeria-Italia)	Italia	120
Interconexiunea de gaze a axei occidentale, ramificația Larrau	Spania	45
Zona Mării Nordului		
Conductă Germania-Belgia-Regatul Unit	Belgia	35
Conexiunea Franța-Belgia	Franța, Belgia	200
TOTAL		1 440

2. Puncte de interconexiune de energie electrică

Proiect	Amplasarea proiectelor care beneficiază de sprijin	Contribuția comunitară prevăzută (milioane EUR)
Interconexiunea baltică		
Estlink-2	Estonia, Finlanda	100
Interconexiunea Suedia-statele baltice și consolidarea rețelei în statele baltice	Suedia, Letonia, Lituania	175
Europa Centrală și de Sud-Est		
Halle/Saale-Schweinfurt	Germania	100
Wien-Győr	Austria, Ungaria	20
Mediterrana		
Consolidarea interconexiunii Portugalia-Spania	Portugalia	50
Interconexiunea Franța-Spania (Baixas- Sta Llogaia)	Franța, Spania	225
Nou cablu submarin pentru curent alternativ de 380 kV între Sicilia și Italia continentală (Sorgente- Rizziconi)	Italia	110
Zona Mării Nordului		
Interconexiunea de 500 MW Irlanda-Țara Galilor (Meath-Deeside)	Irlanda, Regatul Unit	110
Interconexiunea de energie electrică Malta-Italia	Malta-Italia	20
TOTAL		910

3. Proiecte destinate insulelor mici

Inițiative privind insulele mici izolate	Cipru	10
	Malta	5
TOTAL		15

B. Proiecte privind energia eoliană offshore

Proiect	Capacitate	Amplasarea proiectelor care beneficiază de sprijin	Contribuția comunitară prevăzută (milioane EUR)
1. Integrarea în rețea a energiei eoliene offshore			
1.1. Baltic-Kriegers Flak I, II, III Continuarea proiectelor în derulare. Finanțarea vizează acoperirea costurilor suplimentare pentru găsirea unei soluții comune de interconectare.	1,5 GW	Danemarca, Suedia, Germania, Polonia	150
1.2. Rețeaua din Marea Nordului Dezvoltarea modulară a rețelei offshore, demonstrație de centrală electrică offshore virtuală și integrarea în rețeaua onshore existentă.	1 GW	Regatul Unit, Țările de Jos, Germania, Irlanda, Danemarca, Belgia, Franța, Luxemburg	165

Proiect	Capacitate	Amplasarea proiectelor care beneficiază de sprijin	Contribuția comunitară prevăzută (milioane EUR)
2. Turbine, structuri și componente noi, optimizarea capacităților de producție			
2.1. Borkum West II- Bard 1-Nordsee Ost-Global Tech I O nouă generație de turbine cu o capacitate de ordinul megawaților (5-7 MW) și structuri inovatoare, situate la mare distanță de țărm (până la 100 km), la adâncime (până la 40 m).	1,6 GW	Germania	200
2.2. Ferma eoliană offshore din Aberdeen (centrul european de testare) Continuarea proiectului în derulare – Testarea turbinelor multi-MW. Dezvoltarea de structuri și substructuri inovatoare, inclusiv optimizarea capacităților de producție a echipamentelor de producere a energiei din surse eoliene offshore. Poate fi avută în vedere o creștere la 100 MW.	0,25 GW	Regatul Unit	40
2.3. Thornton Bank Continuarea proiectelor în derulare. Concluzii pe baza experienței proiectului Downvind (cofinanțat prin PC6). Mărirea turbinelor instalațiilor Downvind (putere de 5 MW) la adâncime (până la 30 m), cu impact vizual redus (până la 30 km).	90 MW	Belgia	10
TOTAL			565

C. Proiecte privind captarea și stocarea carbonului

Denumirea/Amplasarea proiectului		Contribuția comunitară prevăzută (milioane EUR)	Combustibil	Capacitate	Tehnică de captare	Concept de stocare
Huerth	Germania	180	Cărbune	450 MW	IGCC	Acvifer salin
Jaenschwalde			Cărbune	500 MW	Oxicombustibil	Zăcămintă de petrol/gaze
Eemshaven	Țările de Jos	180	Cărbune	1 200 MW	IGCC	Zăcămintă de petrol/gaze
Rotterdam			Cărbune	1 080 MW	PC	Zăcămintă de petrol/gaze
Rotterdam			Cărbune	800 MW	PC	Zăcămintă de petrol/gaze
Bełchatów	Polonia	180	Cărbune	858 MW	PC	Acvifer salin
Compostilla (León)	Spania	180	Cărbune	500 MW	Oxicombustibil	Acvifer salin
Kingsnorth	Regatul Unit	180	Cărbune	800 MW	PC	Zăcămintă de petrol/gaze
Zăcămintă de petrol/gaze			Cărbune	3 390 MW	PC	Acvifer salin
Tilbury			Cărbune	1 600 MW	PC	Zăcămintă de petrol/gaze
Hatfield (Yorkshire)			Cărbune	900 MW	IGCC	Zăcămintă de petrol/gaze

Denumirea/Amplasarea proiectului		Contribuția comunitară prevăzută (milioane EUR)	Combustibil	Capacitate	Tehnică de captare	Concept de stocare
Porto Tolle	Italia	100	Cărbune	660 MW	PC	
Proiect pentru captarea carbonului industrial						
Florange	Franța	50	Transportul CO ₂ din instalația industrială (uzină siderurgică) în instalații subterane de stocare (acvifer salin)			
TOTAL		1 050				

DECLARAȚIA COMISIEI

Comisia subliniază că eficiența energetică și sursele regenerabile de energie reprezintă priorități-cheie ale politicii UE în domeniul energiei, atât din motive de mediu cât și din motive care țin de securitatea aprovizionării. În această privință, regulamentul va contribui la prioritățile identificate prin acordarea de sprijin substanțial proiectelor privind energia eoliană offshore.

În acest context, Comisia reamintește alte noi inițiative în sprijinul eficienței energetice și al surselor regenerabile de energie propuse de aceasta în cadrul planului său de redresare economică, adoptat cu ocazia Consiliului European din decembrie 2008. Acestea includ:

O modificare a Regulamentului FEDER pentru a permite investiții de până la 8 miliarde de euro în eficiență energetică și surse de energie regenerabile în sectorul locuințelor în toate statele membre.

Un parteneriat al sectoarelor public și privat cu privire la o inițiativă «Clădirile eficiente din punct de vedere energetic» pentru a promova tehnologiile ecologice și dezvoltarea sistemelor și a materialelor eficiente din punct de vedere energetic în clădirile noi și în cele renovate. Pachetul financiar estimat pentru acest parteneriat este de 1 miliard de euro: 500 de milioane EUR de la bugetul alocat în prezent PC 7 al CE pentru perioada 2010-2013 și 500 de milioane EUR de la industrie.

„Inițiativa UE de finanțare a energiei sustenabile”, propusă de CE-BEI. Inițiativa urmărește să încurajeze investițiile în proiecte privind eficiența energetică și energia din surse regenerabile în mediul urban. Comisia finanțează un instrument de asistență tehnică în cadrul programului „Energie inteligentă pentru Europa” (credite anuale de 15 milioane EUR pentru 2009). Instrumentul, gestionat de BEI, va permite accesul la împrumuturile BEI care au un puternic efect de pârghie.

Crearea de către investitorii instituționali ai UE – conduși de BEI – a unui fond de investiții orientat către piață, denumit Marguerite: Fondul european 2020 pentru energie, schimbări climatice și infrastructură. Acest fond va realiza investiții în domeniile energiei și schimbărilor climatice (TEN-E, producerea de energie sustenabilă, energia din surse regenerabile, noile tehnologii, investițiile în eficiența energetică, securitatea aprovizionării, precum și infrastructura de mediu). Comisia sprijină această inițiativă.

Mai mult, Comisia va prezenta înainte de sfârșitul lunii noiembrie 2009 revizuirea planului de acțiune privind eficiența energetică solicitată de Consiliu (Concluziile Consiliului European din martie 2009) și de Parlament [Rezoluția P6_TA(2009)0064 a PE].

Experții sunt de acord că eficiența energetică este cea mai ieftină soluție disponibilă de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră. Comisia va transmite, până în noiembrie 2009, o analiză detaliată a obstacolelor în calea creșterii investițiilor în domeniul eficienței energetice. Aceasta va examina în special oportunitatea unor stimulente financiare suplimentare sub forma împrumuturilor cu dobânzi reduse și/sau a subvențiilor, modul în care bugetul european poate fi utilizat în acest scop și, după caz, Comisia va include, *inter alia*, fonduri suplimentare pentru finanțarea eficienței energetice în cadrul noului Instrument UE pentru securitate și infrastructură în domeniul energiei, care urmează să fie prezentat în 2010.

Cu ocazia revizuirii planului de acțiune privind eficiența energetică, Comisia va acorda o atenție deosebită dimensiunii „vecinătate” a eficienței energetice. Aceasta va analiza modul în care ar putea acorda stimulente financiare și de reglementare țărilor învecinate pentru a-și accelera investițiile în domeniul eficienței energetice.

În cazul în care, atunci când raportează în 2010 cu privire la punerea în aplicare a regulamentului, în temeiul articolului 28 din respectivul regulament, Comisia constată că nu este posibil să angajeze până la sfârșitul anului 2010 o parte din fondurile prevăzute pentru proiectele enumerate în anexa la regulament, aceasta va propune, după caz și ținând seama de menținerea unui echilibru geografic, o modificare la regulament care să permită finanțarea proiectelor în domeniul eficienței energetice și al surselor regenerabile de energie, pe lângă inițiativele sus-menționate, inclusiv criteriile de eligibilitate similare celor aplicate proiectelor prevăzute în anexa la prezentul regulament.

DECLARAȚIA PORTUGALIEI

Portugalia votează pentru, deși, în opinia sa, într-o revizuire a programului în temeiul articolului 28, ar trebui să fie luată în considerare includerea proiectelor legate de sursele de energie regenerabile și de eficiența energetică, în special în domeniul microgenerării și al rețelelor și contoarelor inteligente, pentru a contribui la realizarea obiectivelor de la articolul 4 literele (a) și (b) din regulament.

REGULAMENTUL (CE) NR. 664/2009 AL CONSILIULUI

din 7 iulie 2009

de stabilire a unei proceduri pentru negocierea și încheierea acordurilor între statele membre și țări terțe privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor și deciziilor în materie matrimonială, în materia răspunderii părintești și în materia obligațiilor de întreținere, precum și legea aplicabilă în materie de obligații de întreținere

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 61 litera (c), articolul 65, articolul 67 alineatul (2) și alineatul (5),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

întrucât:

(1) Titlul IV din partea a treia a tratatului constituie temeiul juridic pentru adoptarea legislației comunitare în domeniul cooperării judiciare în materie civilă.

(2) În mod tradițional, cooperarea judiciară în materie civilă dintre statele membre și țările terțe a fost reglementată prin acorduri între statele membre și țările terțe. Aceste acorduri, foarte numeroase de altfel, reflectă adesea legăturile speciale dintre un stat membru și o țară terță și sunt menite să ofere un cadru juridic adecvat pentru a satisface nevoile specifice ale părților respective.

(3) Articolul 307 din tratat impune statelor membre să ia toate măsurile necesare pentru eliminarea tuturor incompatibilităților dintre acquis-ul comunitar și acordurile internaționale încheiate între statele membre și țările terțe. Acest fapt ar putea presupune renegocierea unor astfel de acorduri.

(4) De asemenea, ar putea exista o necesitate clară de încheiere de noi acorduri cu țări terțe legate de domeniile justiției civile care intră în domeniul de aplicare al titlului IV din partea a treia a tratatului în vederea creării unui cadru juridic adecvat pentru satisfacerea nevoilor specifice ale unui anumit stat membru în relațiile acestuia cu o țară terță.

(5) În avizul său 1/03 din 7 februarie 2006 privind încheierea noii Convenții de la Lugano, Curtea de Justiție a Comunităților Europene a confirmat dobândirea de către Comunitate a competenței exclusive de a încheia un acord internațional precum Convenția de la Lugano

cu țările terțe privind aspecte care vizează normele stabilite în Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială ⁽²⁾ („Bruxelles I”).

(6) Comunitatea este în măsură să încheie, în conformitate cu articolul 300 din tratat, acorduri între Comunitate și o țară terță privind aspecte care intră în competența exclusivă a Comunității.

(7) Articolul 10 din tratat impune statelor membre să faciliteze realizarea obiectivelor Comunității și să se abțină de la orice măsură care ar putea prejudicia realizarea obiectivelor din tratat. Această obligație de cooperare loială este de aplicabilitate generală, indiferent dacă este vorba sau nu de o competență exclusivă a Comunității.

(8) Referitor la acordurile cu țări terțe privind chestiuni specifice de justiție civilă care țin de competența exclusivă a Comunității, ar trebui instituită o procedură coerentă și transparentă pentru autorizarea unui stat membru de a modifica un acord existent sau de a negocia și încheia un nou acord, în special atunci când Comunitatea nu și-a exprimat intenția de a-și exercita competența externă în vederea încheierii unui acord printr-un mandat de negociere deja existent sau un mandat de negociere avut în vedere. Această procedură nu ar trebui să aducă atingere competenței exclusive a Comunității și prevederilor articolelor 300 și 307 din tratat. Aceasta ar trebui considerată o măsură excepțională și ar trebui să aibă o durată și un domeniu de aplicare limitate.

(9) Prezentul regulament nu ar trebui să se aplice în cazul în care Comunitatea a încheiat deja un acord cu țara terță în cauză având același obiect. Două acorduri ar trebui considerate ca având același obiect numai dacă și în măsura în care reglementează pe fond aceleași chestiuni juridice specifice. Dispozițiile care formulează numai intenția generală de a coopera în aceste probleme nu ar trebui considerate ca având același obiect.

(10) Anumite acorduri regionale la care se face trimitere în actele juridice comunitare existente ar trebui să fie reglementate de prezentul regulament.

⁽¹⁾ Avizul din 7 mai 2009 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ JO L 12, 16.1.2001, p. 1.

- (11) Pentru a se garanta că un acord avut în vedere de un stat membru nu lipsește de efect dreptul comunitar și nu aduce atingere funcționării corespunzătoare a sistemului instituit prin dreptul respectiv sau politicii de relații externe decisă de Comunitate, statului membru respectiv ar trebui să i se solicite să informeze Comisia cu privire la intențiile sale în scopul obținerii autorizării de a începe sau de a continua negocierile oficiale pentru un acord și, de asemenea, de a încheia un acord. Această notificare ar trebui făcută printr-o scrisoare sau prin mijloace electronice. Ea ar trebui să cuprindă toate informațiile și toată documentația relevantă, care să permită Comisiei să evalueze impactul preconizat al rezultatului negocierilor asupra dreptului comunitar.
- (12) Ar trebui să se evalueze dacă există suficient interes comunitar pentru a încheia un acord bilateral între Comunitate și țara terță respectivă sau, dacă este cazul, pentru a înlocui un acord bilateral existent între un stat membru și o țară terță cu un acord comunitar. În acest scop, ar trebui informate toate statele membre cu privire la orice notificare primită de Comisie referitoare la un acord avut în vedere de un stat membru pentru a le permite acestora să își manifeste interesul privind participarea la inițiativa statului care a făcut notificarea. Dacă din acest schimb de informații rezultă suficient interes comunitar, Comisia ar trebui să ia în considerare propunerea unui mandat de negocieri în scopul încheierii unui acord între Comunitate și țara terță respectivă.
- (13) În cazul în care Comisia solicită informații suplimentare din partea unui stat membru în legătură cu evaluarea posibilității ca acel stat membru să fie autorizat să înceapă negocieri cu o țară terță, o astfel de solicitare nu ar trebui să afecteze termenul în care Comisia urmează să prezinte o decizie justificată privind cererea statului membru respectiv.
- (14) Atunci când autorizează începerea de negocieri oficiale, Comisia ar trebui, dacă este cazul, să poată propune orientări în materie de negociere sau să poată solicita includerea unor anumite clauze în acordurile avute în vedere. Comisia ar trebui să fie informată pe deplin pe parcursul diferitelor etape ale negocierilor cu privire la aspectele care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament și ar trebui să i se permită participarea ca observator în negocierile referitoare la aceste aspecte.
- (15) Cu ocazia informării Comisiei despre intenția de a începe negocieri cu o țară terță, statele membre ar trebui să informeze Comisia numai cu privire la elementele relevante pentru evaluarea pe care trebuie să o facă Comisia. Autorizarea de către Comisie și orice posibile orientări în materie de negociere sau, dacă este cazul, refuzul Comisiei ar trebui să se refere numai la aspecte care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament.
- (16) Toate statele membre ar trebui informate cu privire la orice notificare făcută Comisiei referitoare la acordurile avute în vedere sau negociate și cu privire la orice decizie motivată a Comisiei în temeiul prezentului regulament. Aceste informații ar trebui totuși să respecte pe deplin posibilele cerințe de confidențialitate.
- (17) Parlamentul European, Consiliul și Comisia ar trebui să se asigure că orice informații considerate confidențiale sunt tratate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei ⁽¹⁾.
- (18) În situațiile în care Comisia, pe baza evaluării efectuate, intenționează să nu autorizeze începerea negocierilor oficiale sau încheierea unui acord negociat, aceasta ar trebui ca, înainte de a formula o decizie motivată, să emită un aviz pentru statul membru în cauză. În cazul refuzului de a autoriza încheierea unui acord negociat, avizul ar trebui de asemenea transmis Parlamentului European și Consiliului.
- (19) Pentru a se asigura că acordul negociat nu constituie un obstacol în calea punerii în aplicare a politicii externe a Comunității privind cooperarea judiciară în materie civilă și comercială, acordul ar trebui să prevadă fie denunțarea parțială sau totală a acestuia atunci când se încheie un acord ulterior între Comunitate sau Comunitate și statele sale membre, pe de o parte, și aceeași țară terță, pe de altă parte, având același obiect, fie înlocuirea directă a dispozițiilor relevante ale acordului cu dispozițiile respectivului acord ulterior.
- (20) Ar trebui să se prevadă măsuri tranzitorii pentru reglementarea situațiilor în care, la data intrării în vigoare a prezentului regulament, un stat membru a deschis deja negocieri cu o țară terță cu privire la un acord sau a încheiat deja negocierile, dar încă nu și-a exprimat consimțământul de a se obliga în virtutea acordului.
- (21) Pentru a garanta că s-a dobândit suficientă experiență în ceea ce privește aplicarea prezentului regulament, Comisia ar trebui să prezinte un raport privind aplicarea acestuia nu mai devreme de opt ani de la adoptarea prezentului regulament. În acest raport, Comisia ar trebui, prin exercitarea propriilor prerogative, să confirme caracterul temporar al prezentului regulament sau să analizeze dacă prezentul regulament ar trebui înlocuit de un nou regulament care să reglementeze același obiect sau care să includă și aspecte specifice care intră în competența exclusivă a Comunității și sunt reglementate de alte instrumente comunitare.

⁽¹⁾ JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

- (22) În cazul în care raportul prezentat de Comisie confirmă caracterul temporar al prezentului regulament, statele membre ar trebui totuși, după prezentarea raportului, să poată informa Comisia cu privire la negocierile în curs sau deja anunțate în vederea obținerii unei autorizări de începere a unor negocieri oficiale.
- (23) În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din tratat, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.
- (24) În conformitate cu articolul 3 din Protocolul privind poziția Regatului Unit și a Irlandei anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, Regatul Unit și Irlanda și-au notificat dorința de a participa la adoptarea și punerea în aplicare a prezentului regulament.
- (25) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul privind poziția Danemarcei anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, care nu este obligatoriu pentru aceasta și nu i se aplică,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

(1) Prezentul regulament stabilește o procedură care să permită autorizarea unui stat membru să modifice un acord existent sau să negocieze și să încheie un nou acord cu o țară terță, în conformitate cu condițiile stabilite în prezentul regulament.

Această procedură nu aduce atingere competențelor respective ale Comunității și ale statelor membre.

(2) Prezentul regulament se aplică acordurilor privind aspecte care fac parte, în totalitate sau parțial, din domeniul de aplicare al Regulamentului (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești ⁽¹⁾ și al Regulamentului (CE) nr. 4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere ⁽²⁾, în măsura în care aceste aspecte intră în sfera competenței exclusive a Comunității.

⁽¹⁾ JO L 338, 23.12.2003, p. 1.

⁽²⁾ JO L 7, 10.1.2009, p. 1.

(3) Prezentul regulament nu se aplică în cazul în care Comunitatea a încheiat deja cu țara terță în cauză un acord având același obiect.

Articolul 2

Definiții

- (1) În sensul prezentului regulament, prin „acord” se înțelege:
- (a) un acord bilateral încheiat între un stat membru și o țară terță;
- (b) acordurile regionale la care se face referire la articolul 59 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003, fără a se aduce atingere articolului 59 alineatul (2) litera (c) și articolului 59 alineatul (3) din respectivul regulament, și la articolul 69 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 4/2009.
- (2) În contextul acordurilor regionale, astfel cum sunt menționate la alineatul (1) litera (b), orice trimitere în prezentul regulament la un stat membru sau la o țară terță se consideră ca făcând referire la statele membre sau, respectiv, la țările terțe vizate.

Articolul 3

Notificarea Comisiei

(1) În cazul în care un stat membru intenționează să inițieze negocieri în vederea modificării unui acord existent sau pentru a încheia un nou acord care face parte din domeniul de aplicare al prezentului regulament, acesta notifică în scris intențiile sale Comisiei cât de curând posibil înainte de începerea preconizată a negocierilor oficiale.

(2) Notificarea include, după caz, o copie a acordului existent, proiectul de acord sau proiectul de propunere și orice alte documente relevante. Statul membru descrie obiectul negocierilor și specifică aspectele care trebuie abordate în cadrul acordului avut în vedere sau dispozițiile acordului existent care trebuie modificate. Statul membru poate oferi orice alte informații suplimentare.

Articolul 4

Evaluarea efectuată de către Comisie

(1) La primirea notificării menționate la articolul 3, Comisia evaluează dacă statul membru poate începe negocierile oficiale.

(2) În cadrul acestei evaluări, Comisia verifică, în primul rând, dacă se preconizează, în termen de 24 de luni, un mandat de negociere în vederea încheierii unui acord între Comunitate și țara terță în cauză. În caz contrar, Comisia evaluează dacă toate condițiile următoare sunt îndeplinite:

- (a) statul membru în cauză a furnizat informații care dovedesc faptul că are un interes specific față de încheierea acordului datorită unor legături economice, geografice, culturale, istorice, sociale sau politice între statul membru și țara terță în cauză;
- (b) pe baza informațiilor furnizate de statul membru, acordul avut în vedere pare să nu lipsească de efect dreptul comunitar și să nu aducă atingere funcționării corespunzătoare a sistemului stabilit de dreptul respectiv; și
- (c) acordul avut în vedere nu ar aduce atingere obiectului și scopului politicii de relații externe adoptate de Comunitate.
- (3) În cazul în care informațiile furnizate de statul membru nu sunt suficiente pentru scopurile evaluării, Comisia poate solicita informații suplimentare.

Articolul 5

Autorizarea de a începe negocieri formale

- (1) În cazul în care acordul avut în vedere îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 4 alineatul (2), Comisia, în termen de 90 de zile de la primirea notificării menționate la articolul 3, emite o decizie motivată privind solicitarea statului membru, prin care îl autorizează să înceapă negocieri oficiale privind acordul respectiv.

Dacă este cazul, Comisia poate propune orientări în materie de negociere și poate solicita includerea anumitor clauze în acordul avut în vedere.

- (2) Acordul avut în vedere conține o clauză privind:
- (a) fie denunțarea totală sau parțială a acordului în cazul în care se încheie un acord ulterior între Comunitate sau între Comunitate și statele sale membre, pe de o parte, și aceeași țară terță, pe de altă parte, având același obiect; fie
- (b) înlocuirea directă a dispozițiilor relevante ale acordului cu dispozițiile unui acord ulterior încheiat între Comunitate sau între Comunitate și statele sale membre, pe de o parte, și aceeași țară terță, pe de altă parte, având același obiect.

Clauza menționată la primul paragraf litera (a) este formulată astfel: „(numele statului membru/statelor membre) denunță prezentul acord, parțial sau în totalitate, în cazul și în momentul în care Comunitatea Europeană sau Comunitatea Europeană și statele sale membre încheie un acord cu (numele țării/țărilor terțe) al cărui obiect acoperă aceleași aspecte din

domeniul justiției civile ca și cele reglementate de prezentul acord.”

Clauza menționată la primul paragraf litera (b) este formulată astfel: „Prezentul acord sau anumite dispoziții ale prezentului acord încetează să mai fie aplicabil(e) de la data intrării în vigoare a unui acord între Comunitatea Europeană sau Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și (numele țării/țărilor terțe), pe de altă parte, în ceea ce privește aspectele reglementate de acordul din urmă.”

Articolul 6

Refuzul de a autoriza începerea negocierilor oficiale

- (1) În cazul în care, în baza evaluării făcute în temeiul articolului 4, Comisia intenționează să nu autorizeze începerea negocierilor oficiale ale acordului avut în vedere, aceasta emite un aviz adresat statului membru în cauză în termen de 90 de zile de la primirea notificării menționate la articolul 3.

- (2) În termen de 30 de zile de la primirea avizului Comisiei, statul membru respectiv poate solicita Comisiei să înceapă discuțiile cu aceasta în vederea identificării unei soluții.

- (3) Dacă statul membru respectiv nu solicită Comisiei să înceapă discuțiile cu aceasta în termenul prevăzut la alineatul (2), Comisia emite o decizie motivată privind solicitarea statului membru, în termen de 130 de zile de la primirea notificării menționate la articolul 3.

- (4) În cazul discuțiilor menționate la alineatul (2), Comisia emite o decizie motivată privind solicitarea statului membru în termen de 30 de zile de la încheierea discuțiilor.

Articolul 7

Participarea Comisiei la negocieri

Comisia poate participa în calitate de observator la negocierile dintre statul membru și țara terță în ceea ce privește aspectele care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament. În cazul în care nu participă în calitate de observator, Comisia va fi informată în legătură cu evoluția și rezultatele negocierilor în diferitele etape ale desfășurării negocierilor.

Articolul 8

Autorizarea de a încheia acordul

- (1) Înainte de semnarea unui acord negociat, statul membru vizat notifică Comisia cu privire la rezultatele negocierilor și îi transmite textul acordului.

(2) La primirea respectivei notificări, Comisia evaluează dacă acordul negociat:

(a) întrunește condițiile stabilite la articolul 4 alineatul (2) litera (b);

(b) întrunește condiția stabilită la articolul 4 alineatul (2) litera (c), în măsura în care există circumstanțe noi și excepționale în legătură cu acea condiție; și

(c) îndeplinește cerințele menționate la articolul 5 alineatul (2).

(3) În cazul în care acordul negociat îndeplinește condițiile și cerințele menționate la alineatul (2), Comisia, în termen de 90 de zile de la primirea notificării menționate la alineatul (1), emite o decizie motivată privind solicitarea statului membru, prin care îl autorizează să încheie respectivul acord.

Articolul 9

Refuzul de a autoriza încheierea acordului

(1) În cazul în care, pe baza evaluării făcute în temeiul articolului 8 alineatul (2), Comisia intenționează să nu autorizeze încheierea acordului negociat, aceasta emite un aviz adresat statului membru în cauză, precum și Parlamentului European și Consiliului în termen de 90 de zile de la primirea notificării menționate la articolul 8 alineatul (1).

(2) În termen de 30 de zile de la primirea avizului Comisiei, statul membru respectiv poate solicita Comisiei să înceapă discuțiile cu aceasta în vederea identificării unei soluții.

(3) Dacă statul membru respectiv nu solicită Comisiei să înceapă discuțiile cu aceasta în termenul prevăzut la alineatul (2), Comisia emite o decizie motivată privind solicitarea statului membru, în termen de 130 de zile de la primirea notificării menționate la articolul 8 alineatul (1).

(4) În cazul discuțiilor menționate la alineatul (2), Comisia emite o decizie motivată privind solicitarea statului membru în termen de 30 de zile de la încheierea discuțiilor.

(5) În termen de 30 de zile de la luarea deciziei, Comisia trimite o notificare Parlamentului European și Consiliului cu privire la decizia sa.

Articolul 10

Confidențialitatea

Cu ocazia furnizării de informații Comisiei în temeiul articolului 3, articolului 4 alineatul (3) și articolului 8, statul membru poate

indica dacă vreuna dintre informații trebuie considerată confidențială și dacă informațiile furnizate pot fi comunicate altor state membre.

Articolul 11

Furnizarea de informații către statele membre

Comisia transmite statelor membre notificările primite în temeiul articolelor 3 și 8 și, dacă este cazul, documentele însoțitoare, precum și deciziile motivate în temeiul articolelor 5, 6, 8 și 9, sub rezerva cerințelor de confidențialitate.

Articolul 12

Dispoziții tranzitorii

(1) Atunci când, la data intrării în vigoare a prezentului regulament, un stat membru a inițiat deja procesul de negociere pentru încheierea unui acord cu o țară terță, se aplică articolele 3-11.

În cazul în care stadiul negocierilor o permite, Comisia poate să propună orientări în materie de negociere sau să solicite includerea unor clauze speciale, conform articolului 5 alineatul (1) al doilea paragraf și, respectiv, articolului 5 alineatul (2).

(2) Atunci când, la data intrării în vigoare a prezentului regulament, un stat membru a finalizat deja negocierile, dar nu a încheiat încă acordul, se aplică articolul 3, articolul 8 alineatele (2)-(4) și articolul 9.

Articolul 13

Revizuire

(1) Nu mai devreme de 7 iulie 2017, Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport privind aplicarea prezentului regulament.

(2) În mod alternativ, acest raport:

(a) confirmă faptul că este potrivit ca prezentul regulament să expire la data stabilită în conformitate cu articolul 14 alineatul (1); sau

(b) recomandă ca prezentul regulament să fie înlocuit, începând cu data respectivă, cu un nou regulament.

(3) În cazul în care raportul recomandă înlocuirea prezentului regulament, astfel cum se menționează la alineatul (2) litera (b), acesta este însoțit de o propunere legislativă corespunzătoare.

*Articolul 14***Expirare**

(1) Prezentul regulament expiră la trei ani de la prezentarea de către Comisie a raportului menționat la articolul 13.

Termenul de trei ani menționat la primul paragraf începe să curgă din prima zi a lunii care urmează datei prezentării raportului fie către Parlamentul European, fie către Consiliu, fiind reținută data mai târzie.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre, în conformitate cu Tratatul de instituire a Comunității Europene.

Adoptat la Bruxelles, 7 iulie 2009.

(2) Fără a aduce atingere expirării prezentului regulament la data stabilită în conformitate cu alineatul (1), se permite continuarea și încheierea, în condițiile stabilite de prezentul regulament, a tuturor negocierilor în curs la data respectivă la care a participat un stat membru în conformitate cu prezentul regulament.

*Articolul 15***Intrare în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Pentru Consiliu

Președintele

A. BORG

RECTIFICĂRI

Rectificare la Regulamentul (CE) nr. 595/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2009 privind omologarea de tip a autovehiculelor și a motoarelor cu privire la emisiile provenite de la vehicule grele (Euro VI) și accesul la informații privind repararea și întreținerea vehiculelor și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 715/2007 și a Directivei 2007/46/CE și de abrogare a Directivelor 80/1269/CEE, 2005/55/CE și 2005/78/CE

(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 188 din 18 iulie 2009)

La pagina 9, articolul 18 al doilea paragraf prima teză:

în loc de: „Prezentul regulament se aplică de la 7 august 2009.”,

se va citi: „Prezentul regulament se aplică de la 31 decembrie 2012.”

Prețul abonamentului în 2009
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 000 EUR pe an (*)
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe lună (*)
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, versiunea tipărită + CD-ROM, ediție anuală (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	700 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	70 EUR pe lună
Jurnalul Oficial al UE, seria C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	40 EUR pe lună
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, CD-ROM, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	500 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), CD-ROM, ediție bisăptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	360 EUR pe an (= 30 EUR pe lună)
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

(*) Preț cu amănuntul:

- până la 32 de pagini: 6 EUR
- de la 33 la 64 de pagini: 12 EUR
- peste 64 de pagini: preț fixat după caz

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur CD-ROM multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un „Anunț pentru cititori” inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Publicațiile destinate vânzării, editate de Oficiul pentru Publicații Oficiale ale Comunităților Europene, pot fi procurate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă un acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>